

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

DĚTSKÁ PROSTITUCE V PLZEŇSKÉM KRAJ

Autor práce: Veronika Schweinerová, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Zuzana Kocíková, MBA

Katedra: Právních oborů a bezpečnostních studií

2024

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5 b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Veronika Schweinerová, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Dětská prostituce v Plzeňském kraji

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Child prostitution in the Pilsen Region

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, včetně titulů):

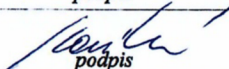
Mgr. Zuzana Kocíková, MBA

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): říjen 2023

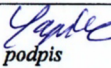

Cíl bakalářské práce:

Hlavní cílem bakalářské práce je provést komplexní analýzu aktuálního stavu dětské prostituce na území Plzeňského kraje. Budou uvedeny rizikové lokality, genderové a věkové zastoupení, včetně zjištění etiologických faktorů dětské prostituce pro stanovenou lokalitu.

Vedlejším cílem práce je stanovení kriminálních jednání, které vznikají sekundárně při provozování dětské prostituce včetně vztahových prvků zkoumaného negativního jevu.

Student: Veronika Schweinerová, DiS.	13. 4. 2024 datum	Schweinerová podpis
Vedoucí práce: Mgr. Zuzana Kocíková, MBA	13. 4. 2024 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	27. 4. 2024 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	30. 4. 2024 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	30. 4. 2024 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucí bakalářské práce paní magistře Zuzaně Kocíkové za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce a dále také poděkování patří všem, kteří mi byli ochotni věnovat svůj čas, za účelem rozhovoru do empirické části práce.

ABSTRAKT

SCHWEINEROVÁ, V. *Dětská prostituce v Plzeňském kraji: bakalářská práce*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2024. 63 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Zuzana Kocíková, MBA.

Klíčová slova: dítě, prostituce, dětská prostituce, historie prostituce, komerční zneužívání dětí, prostitutky, Plzeňský kraj, rozhovor, organizace

Bakalářská práce pojednává o problematice dětské prostituce v Plzeňském kraji, včetně určení kriminálních jednání, které jsou úzce spojené s tématem. Teoretická část je rozdělena do několika kapitol, které dokonale shrnují celé téma od obecných faktů až k těm konkrétním za pomoci odborné literatury v knižní nebo online podobě, která potvrzuje výsledky empirického šetření. Empirická část práce analyzuje skutečný současný stav dětské prostituce v Plzeňském kraji a pojednává o možných rizikových lokalitách včetně bližšího určení osob a především dětí, které mají větší riziko stát se součástí sexuálního byznysu. Bakalářská práce podporuje informovanost lidí o závažném pro společnost škodlivém jevu, který bohužel není možné zcela eliminovat, neboť dopadení osob v tomto odvětví je nadmíru složité.

ABSTRACT

SCHWEINEROVÁ, V. Child Prostitution in the Pilsen region: *Bachelor Thesis*.
České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2024. 63 pgs.
Supervisor: Mgr. Zuzana Kocíková, MBA

Key words: child, prostitution, child prostitution, history of prostitution, commercial abuse of children, prostitutes, Pilsen region, interview, organization

The bachelor's thesis discusses the issue of child prostitution in the Pilsen region, including the determination of criminal actions that are closely related to the topic. The theoretical part is divided into several chapters that perfectly summarize the whole topic from general facts to specific ones with the help of professional literature in book or online form, which confirms the results of empirical investigation. The empirical part of the work analyzes the actual current state of child prostitution in the Pilsen Region and discusses possible risk locations, including a closer identification of persons, and especially children, who have a greater risk of becoming part of the sex business. The bachelor's thesis supports people's awareness of a serious phenomenon harmful to society, which, unfortunately, cannot be eliminated, because catching people in this industry is extremely difficult.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Vymezení základních pojmů.....	11
2.1 Dítě z pohledu práva	11
2.2 Prostituce.....	11
3 Dětská prostituce.....	12
3.1 Dětská prostituce v ČR.....	13
3.2 Formy dětské prostituce	15
3.3 Dělení dětské prostituce	16
3.3.1 Dívčí prostituce	16
3.3.2 Chlapecká prostituce	17
4 Výskyt prostituce v ČR – konkrétně zaměřeno na Plzeňský kraj	18
4.1 Charakteristika Plzeňského kraje	18
4.2 Prostituce v Plzeňském kraji	19
5 Příčiny dětské prostituce – rizikové faktory.....	20
6 Historický exkurz do oblasti prostituce.....	21
7 Následky sexuálního zneužívání	24
7.1 Viktimologie	25
7.1.1 Viktimizace dítěte	26
8 Prevence dětské prostituce	28
8.1 Druhy prevence	28
9 Legislativní rámec	32
9.1 Zákon 40/2009 Sb., Trestní zákoník	32
9.2 Mezinárodní dohody o právech dítěte.....	35
9.2.1 První dohody o právech dítěte.....	36
9.2.2 Úmluva o právech dítěte z roku 1989	36
10 Empirická část.....	38

10.1	Rozhovor s Kristýnou Karpíškovou – terénní pracovnící Spolku ulice Plzeň	38
10.2	Rozhovor – Centrum JANA	41
10.3	Rozhovor se sexuální pracovnící „A“	45
10.4	Rozhovor se sexuální pracovnící „B“	48
10.5	Rozhovor s panem majorem Janem Machutou	51
10.6	Zhodnocení empirické části	56
	Závěr	58
	Seznam použitých zdrojů	60
	Seznam zkratek	63

Úvod

Problematika dětské prostituce a vše s ní spojené je velice těžké, náročné a choulostivé, ale především nesmírně důležité téma, před kterým nelze zavírat oči. Pro všechny účastníky ve všech směrech je obtížné hovořit o faktech, neboť psychika v tomto ohledu je opravdu velmi zranitelná, ale důležitost, aby se dětská prostituce dostala do povědomí co možná nejvíce lidí, a především dětí, které jsou ohroženou skupinou, je bezprostřední.

Děti, které jsou nuceny poskytovat jakékoliv sexuální služby za finanční úplatu nebo za jinou protihodnotu, jsou častokrát donuceny okolními vlivy, ať už jde o rodinnou, finanční nebo vlastní situaci, která je k tomu dohnala s nemožností odejít zpět do svého předchozího života, jelikož je jejich psychika natolik narušena nebo jsou do světa sexuálního byznysu natolik vtaženy, že ve většině případů pomůže pouze odborná pomoc prostřednictvím psychologů, psychiatrů a dalších specialitů v této oblasti.

Citlivost a naivita dětí byly a jsou ve světě od nepaměti, rozdíl je pouze v tom, v jaké době a v jaké společnosti, či kultuře se děti staly obětmi sexuálních nátlaků, jelikož v jiných, dřívějších dobách bylo běžné, ač to ve 21. století může znít, jakkoliv děsivě a nepochopitelně, že dívky byly provdávány v již raném věku, včetně vědomí, že budou plnit „manželské povinnosti“ nebo byly ve velké míře rodinami prodávány do otroctví bohatším mužům.

Autorka se v první části bakalářské práce věnuje v několika kapitolách a podkapitolách teoretickým poznatkům, které jsou nesmírně důležité pro pochopení celé problematiky a všech skutků s ní úzce spojených. Druhá část práce – empirická je utvořena pomocí polostrukturovaných a strukturovaných rozhovorů se subjekty, které jsou v přímém i nepřímém kontaktu s problematikou, a jejich odpovědi pomáhají zmapovat aktuální situaci v Plzeňském kraji.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Hlavním cílem bakalářské práce je provést kompletní analýzu aktuálního stavu dětské prostituce na teritoriálním území Plzeňského kraje včetně identifikace přesných rizikových lokalit a zjištění nebezpečných faktorů, které mohou ovlivnit normální vývoj dítěte a v této souvislosti by se mohl stát přímým účastníkem sexuálního byznysu.

Vedlejší cíl se zaměřuje na kriminální jednání, které vzniká sekundárně jako důsledek při provozování dětské prostituce včetně vztahových průniků zkoumaného negativního jevu.

Bakalářská práce je rozdělena na teoretickou a empirickou část. První část práce – teoretická získává informace z odborné literatury a jiných ověřených internetových článků, které autorka zpracovává a následně aplikuje do problematiky, neboť jsou nesmírně důležité k objasnění, charakterizaci a pochopení společensky škodlivého negativního jevu.

Druhá část práce – empirická je zaměřená na skutečný stav dětské prostituce v Plzeňském kraji prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se sexuálními pracovníci, spolkem a centrem pro pomoc obětem v sexuálním průmyslu a v poslední řadě s panem majorem, který pracuje pro Policii ČR.

Empirická část vyhodnocuje problematiku dětské prostituce v Plzeňském kraji za pomoci sběru informací prostřednictvím rozhovorů, které pomohly získat zcela objektivní pohled na skutečnou situaci a mohly být použity jako absolutně nezkráslené, neboť osoby nejsou na sebe ničím vázány.

2 Vymezení základních pojmů

Kapitola se zaměřuje na základní definice pojmů, které jsou nezbytné, aby kdokoliv, i ten, kdo problematice zcela nerozumí, mohl pochopit celé téma správně včetně dokonalé orientace v odborných termínech a primárních názvech doprovázející celou problematiku.

2.1 Dítě z pohledu práva

Dítě je člověk, tedy každá lidská bytost, která nedovršila plnoletosti. Trestní zákoník v České republice a také mezinárodní úmluva o právech dítěte, pokud to zákon výslovně nestanoví jinak, označuje za nezletilou každou osobu, která nedovršila věku 18 let.¹

Zákon č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen TZ), §187 přesně stanovuje podmínky věku sexuální zletilosti, které si jednotlivé státy určují dle platného právního systému včetně minimální hranice.² V České republice je hranice stanovena na věk dítěte 15 let a po jejím dovršení se jedinec stává trestně odpovědným v rámci mravnostní kriminality a také může legálně bez dalších následků uskutečnit sexuální kontakt s jinou osobou starší 15 let, která dobrovolně svolila před zahájením nebo nejpozději v průběhu aktu, či případně jiného sexuálního kontaktu.

2.2 Prostituce

Označení prostitute pochází z latinského slova *prostituere* = *veřejně vystavovat*, které označuje osoby nabízející sexuální služby za předem smluvený obnos peněz nebo za jinou formu úplaty.³ Jedná se také o sociálně patologický jev, jejímž se bakalářská práce zabývá a také ji charakterizuje Jan Sochůrek jako „*specifickou reakci na sexuální potřeby členů společnosti.*“⁴

¹ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů, §126

² WEISS, Petr a KOLEKTIV. *Sexuální zneužívání dětí*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-0929-5. S 151.

³ NEŠPOR, Zdeněk. *Sociologická encyklopedie*. Online. 2017. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2017. ISBN 978-80-7330-308-2. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Prostituce>. [cit. 2024-04-18].

⁴ SOCHŮREK, Jan. *Vybrané kapitoly ze sociální patologie: Úvod do sociální patologie, sociálně patologické skupiny. I. díl*. 2001. ISBN 80-7083-494-3. S 11.

Poskytování pohlavního styku za úplatu je považováno za jedno z nejstarších řemesel, kterým se živila nejedna žena, či muž.

3 Dětská prostituce

Dětskou prostituci lze definovat jako: „*zjednání nebo nabízení služeb dítěte k provádění sexuálních aktů za peníze nebo jinou odměnu*⁵“ nebo také jako „*využívání dětí k sexuálním aktivitám za úplatu nebo za poskytnutí jiného plnění*.“⁶ Jedná se o nabízení sexuálních služeb dítěte jakéhokoliv pohlaví za finanční obnos nebo jinou nepeněžitou úplatu, mezi které spadá pohlavní styk, orální a anální sex různými předměty, ale i také osahávání pohlavních orgánů a další aktivity.

Lze ji označit za jednu z nejrelevantnějších forem komerčního sexuálního zneužívání dětí, jehož součástí je také obchodování s dětmi a pornografie s dětským obsahem.⁷ K definici tohoto pojmu došlo v roce 1996 na Stockholmském kongresu, který v dokumentech komerčního zneužívání dětí rozdělil základní formy na:

- Obchodování s dětmi,
- Dětská prostituce,
- Dětská pornografie.

Velkou část poptávajících po dětských sexuálních službách představuje skupina pedofilů nebo lidí, kteří se mylně domnívají, že u sexuálního kontaktu s dítětem je riziko nakažení pohlavně přenosnými chorobami menší než u dospělých jedinců, neboť nejsou dostatečně vyvinutí, aby mohly zahájit sexuální život.⁸

Při sexuálním zneužívání jsou nejvíce ohrožené skupiny dětí ve věku 3-6 let a ve věku 12-15 let, přičemž celá jedna čtvrtina jsou chlapci zneužití homosexuálně mužem z rodiny (vlastní i nevlastní otec, strýc, dědeček, vlastní nebo nevlastní sourozenec).⁹

⁵ MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-320-8. S 11.

⁶ KOVÁŘ, Petr a KOLEKTIV. *Sexuální agrese: znásilnění z pohledu medicíny a práva*. Maxdorf, 2008. ISBN 978-80-7345-161-5. S 169.

⁷ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 50.

⁸ DUNOVSKÝ, J.; MITLÖHNER, M.; HEJČ, K. a HANUŠOVÁ – TLAČILOVÁ, J. *Problematika dětských práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Praha: Grada Publishing, 2005. ISBN 80-247-1201-6. S 138.

⁹ JEŽKOVÁ, Zuzana a MACHKOVÁ, Alexandra. *Mýty a fakta o sexuálním zneužívání dětí*. Online. *Šance dětem*. 2012. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/myty-fakta-o-sexualnim-zneuživani-deti>. [cit. 2024-02-08].

Dítě je často zlákáno k prostituci pod jinou záminkou, a to nabídky např. modelingu nebo focení, což dospívající dívky nebo chlapce zaujme, protože finanční odměna je vysoká a bez velkého časového zásahu do doposud běžného života. Tuto nevinnou kariéru často doprovází omamné látky, a to především drogy, na kterých se mladiství stává postupně stává závislým a tím začíná tzv. začarovaný kruh, ze kterého většinou není cesty zpět. Drogy se stávají jakousi pojistkou, protože dítě si je samo těžko obstará anebo na ně nemá dostatek finančních prostředků, a i když mu je nabízená pomoc ze strany rodiny nebo od specializovaných institucí, tak tato možnost není ve velké míře využívána. Proč tomu tak není už lze jen hypoteticky uvažovat.

Dle dostupných článků a statistik, avšak pouze v odhadovaných číslech lze uvést, že podle OSN má přibližně kolem 223 milionů dětí z toho 150 milionů dívek a 73 milionů chlapců zkušenost se sexuálním zneužíváním nebo jinými praktikami sexuálního násilí a z tohoto celkového čísla je 1,8 až 2 miliony dětí každý rok využíváno k prostituci.¹⁰

3.1 Dětská prostituce v ČR

V České republice nikdy nebyla dětská prostituce výjimkou, ale na vzestupu počtu obětí se ve velké míře podílel rozmach turismu, především otevření hranic s Rakouskem a Německem a dále zrušení §203 TZ o příživnictví, jenž postihoval všechny osoby, které si opatřovaly peníze „nekalým způsobem“¹¹, jelikož prostituci není možné z aktuálních zákonů účinně regulovat a v poslední řadě se jedná o byznys – nejsnadnějšího vydělání velkého obnosu peněz.¹²

Vstupem ČR do Schengenského prostoru v roce 2007 se stala cílovou zemí komerčního sexuálního násilí na dětech, především nabízení dětských prostitutů a prostitutek, anebo fotografických či video záznamů dětské pornografie.¹³

Prostituující osoby lze rozdělit do 5 základních kategorií:

1. Privátní – prostitutky všech pohlaví poskytují sexuální uspokojení převážně stálé klientele.

¹⁰ MILFAIT, René. *Komerční sexuální zneužívání dětí a dospívajících v číslech*. Online. 2023. ISBN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/komerčni-sexualni-zneuživani-deti-dospivajících-v-cislech>. [cit. 2024-03-10].

¹¹ ČESKO. § 203 zákona č.140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění do 1.července 1990

¹² VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 50.

¹³WEISS, Petr a kol. *Sexuální zneužívání dětí*. 1. vyd. Havlíčkův Brod: Grada Publishing, a.s., 2005. ISBN 80-247-0929-5. S. 139–141.

2. Hotelová – klientela není stálá, kvalita se rozlišuje dle typů hotelů a motelů, přičemž poskytovateli jsou mnohdy vzdělané osoby.
3. Bytová – nejširší okruh osob nabízejících své sexuální služby za finanční odměnu, součástí je také dětská prostituce. Akty jsou většinou pod dohledem 3. osoby (kuplíře), který profituje z této činnosti a z pravidla se jedná o partnera nebo rodiče.
4. Barová – erotické či masážní salony, které nabízejí nadstandartní služby. Pracovnice jsou z velké části cizinky, které nejsou plnoleté a činnost vykonávají nedobrovolně pod nátlakem. Většinou jsou součástí také obchodu s lidmi.
5. Silniční a pouliční – nejnebezpečnější forma nabízení sexuálních služeb. Jedná se o rychlé, anonymní uspokojení platícího zákazníka. Typickými prvky prostitutek a prostitutů je nízký věk, mladiství utíkající z domova anebo nepříznivá životní situace – drogově závislí nebo mladé matky samoživitelky.¹⁴

V naší republice jsou hlavními lokalitami velká města – Praha, Brno, Plzeň, Ústí nad Labem a příhraniční oblasti Německa, Rakouska, ale i Polska, neboť jak už je zmiňováno o sexuální kontakt s dětmi mají zájem ve velké míře osoby cizích národností. Místa, kde dětští prostitute nabízejí své služby, jsou především ulice.¹⁵ Nicméně domněnka sexuálního kontaktu na privátech je zcela na místě, neboť vypátrání této aktivity je nesmírně obtížné.

Znepokojující jsou statistické údaje z roku 2015, které byly aktualizovány v roce 2023 a uvádí, že v České republice si děti umí představit, že by za finanční obnos peněz se přiklonily k prostituci a někteří chlapci i dívky dokonce již přijali peníze za sexuální služby. „Děti si dovedou představit prostituci jako zdroj financí. V Praze je to 20,1 procenta a v Chebu až 31,9 procenta dětí.

- *„Studenti a studentky posledních ročníků pražských gymnázií poskytli tyto údaje: peníze za sex v životě přijalo 3,6 procenta dívek a 1,8 procenta chlapců.*
- *Čtvrtina dívek a třetina chlapců si dovede představit, že by složitou situaci případně řešili sexem za peníze.*

¹⁴ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 50-51.

¹⁵ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 67-69.

- *Asi každé páté dítě nemá zabudovaný automatický stereotyp pro odmítnutí takového způsobu obživy a každé desáté dítě v Praze a každé třetí dítě v Chebu někdy vidělo prostitutku či prostituta v dětském věku na vlastní oči. Některé děti dokonce uvedly, že znají konkrétní dítě, jež si přivydělává nebo jednou přivydělalo prostitucí.*¹⁶

3.2 Formy dětské prostituce

Dětskou prostituci lze rozdělit dle 3 hlavních kritérií:

První kritérium vymezuje, zda se jedná pouze o prostituci nebo jestli je tato činnost doprovázena nějakým dalším jednáním, které je úzce spjaté se sexuálním byznysem, například pornografií.

Druhé kritérium se výhradně zabývá přístupem, jakým je prostituce provozována. Může se jednat o dobrovolnou činnost nebo činnost z donucení jinou osobou. Ve většině případů je prostituce provozována dětmi za účelem velkého zisku peněz, který je jediným zdrojem příjmu v rodině.

Poslední kritérium, tedy třetí, se štěpí na další 3 možnosti, jak jsou děti využívány dospělými osobami. Jedná se především o:

- Organizovanou prostituci – dítě souhlasí s poskytováním sexuálních služeb
- Rituální prostituci – s dětmi je častokrát zacházeno sadisticky v rámci rituálních praktik různých sekt
- Institucionální prostituci – dospělý zneužívá důvěry dětí skrze své postavení, může se jednat i silné postavení duchovních a vedoucích táborů nebo kroužků¹⁷

Všechny výše uvedené formy jsou bezpochyby nebezpečné, avšak 3. institucionální je nejnebezpečnější, neboť může být zcela utajena a tím pádem postihuje pouze latentní kriminalitu. Dítě zažívá také největší psychické trauma, které si ve velké části případů

¹⁶ MILFAIT, René. *Komerční sexuální zneužívání dětí a dospívajících v číslech*. Online. 2015. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/komercni-sexualni-zneuzivani-deti-dospivajicich-v-cislech>. [cit. 2024-06-01].

¹⁷ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 1. vyd. Havlíčkův Brod: Grada Publishing, a.s., 2005. ISBN 80-247-1138-9. S 69

nese s sebou do dospělého života, jelikož osobě s vyšším postavením, která je autoritou a dítě slepě věřilo v určitou ochranu z její strany, která byla zcela narušena.

Mezi formy dětské prostituce patří také nabízení sexuálních služeb dětí na internetových stránkách, většinou pod jiným jménem a s jiným věkem, aby distributor těchto služeb nemohl být lehce odhalen. Kromě nabízení fyzického kontaktu je zcela běžná i nabídka videozáznamů, sex chatu a erotických linek.

3.3 Dělení dětské prostituce

Dětská prostituce má dvojitou nejdůležitější dělení, a to podle toho, zda je osoba považuje za ženské nebo mužské pohlaví, které se určuje výhradně dle pohlavního orgánu, kterým jedinec disponuje.

3.3.1 Dívčí prostituce

Prostituce dívek, je více rozšířená než chlapců, neboť muži upřednostňují heterosexuální styk před homosexuálním, který jim s dívkou je nabídnut. Ve většině případů se jedná o dívky, kterým je 12 nebo 13 let dle Vaníčkové.

Dívky se dostávají k provozování sexuálních služeb ve 4 fázích, které vymezují určité stupně zasažení:

1. Zajištění ochrany – zlákáni dívky, získání její důvěry, kupování dárků, ovlivňování jejího myšlení anebo navázání lživého partnerského vztahu
2. Vytváření závislostí – majetnické chování, izolace od kolektivu, popřípadě i změna jména dívky
3. Kontrola – absolutní kontrola oblečení, chování, dosavadního kontaktu s okolním světem a při neposlušnosti tělesné tresty
4. Totální dominance – požadování sexu zdarma pro kuplíře a jeho kamarády převlečenou za zkoušku lásky, přesvědčení dívky, že poskytování sexuálních služeb a peníze z činnosti jsou lepší než návrat domů¹⁸

O některé dívky je zájem větší než o jiné, důležitou roli v tom hraje vyspělost, barva pleti, národnost, ale také i zda je mladistvá ozdobená tetováním nebo piercingy, neboť

¹⁸ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 71-72.

každý muž, či žena má jiné preference a neuspokojené sexuální touhy, kvůli kterým hledají sexuální kontakt s prostitutkou.

Dívky poskytují sexuální služby dobrovolně, za účelem peněžního zisku nebo získání darů. Postupem času se to stává jakýmsi životním stylem, neboť si mladiství zvykne na přepych a velký přísun obnosu peněz, který nikde jinde za tak krátký čas nevydělá. Dalšími aspekty, proč se prostituují, jsou zábava nebo uspokojení svých sexuálních potřeb.

Na dívčí prostituci lze narazit kdekoliv, neboť je rozšířená všude – noční kluby, bary, masážní salony, byty, ulice, aj.

3.3.2 Chlapecká prostituce

Chlapecká prostituce se dělí na heterosexuální a homosexuální. V ČR byly dříve vyhledávány spíše homosexuální služby (v 90. letech) od mladých chlapců, kteří utíkali od rodiny do velkých měst a nabízení svého těla bylo jediným způsob jejich obživy, ke kterému bývali často donuceni. Úzce to souvisí také se skutečností, že ženy vyhledávají spíše dlouhodobý milenecký vztah než uspokojení svých potřeb u prostitutů.

Homosexuální prostituce od mladých mužů a chlapců představuje nejvyšší míru rizikovosti nákazy pohlavně přenosných choroba. Chlapci, kteří poskytují homosexuální služby bez ohledu na svou sexuální orientaci, se rozřazují do 3 kategorií:

1. Salonní – gay kluby, eskort služby
2. Pouliční – nabízení sexuálních služeb na ulici
3. Call-boys, kept boys, rent-boys¹⁹

Ve většině případů se jedná o chlapce z nefunkčních rodin, kteří jsou sociálně nestabilní, či odešli z domova a jsou závislí na alkoholu nebo drogách.²⁰

¹⁹ MILFAIT, René. *Prostituce dětí a dětská pornografie*. Online. 2015. ISBN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/prostituce-deti-detska-pornografie>. [cit. 2024-06-18].

²⁰ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 81.

4 Výskyt prostituce v ČR – konkrétně zaměřeno na Plzeňský kraj

Kapitola pojednává o možné přítomnosti prostitutek a prostitutů v Plzeňském kraji, neboť se jedná o kraj, který je bohatý na turismus.

4.1 Charakteristika Plzeňského kraje

Plzeňský kraj je situován na jihozápadě Čech a je utvořen 7 okresy (Domažlice, Klatovy, Plzeň – město, Plzeň – jih, Plzeň – sever, Rokycany a Tachov) s celkovou rozlohou 7 648,96 km² a přibližně 605 tisíc obyvatel.²¹ Velká část územní hranice je tvořena státní hranicí, která odděluje Českou republiku od Spolkové republiky Německo. Dalšími sousedními kraji na území naší republiky jsou Karlovarský, Ústecký, Středočeský a Jihočeský kraj.

Kraj získal 5. místo v tvorbě hrubého domácího produktu v ČR, jelikož se podílí 5,5 % na tvorbě HDP především kvůli průměrnému rozvoji ekonomiky, který zajišťuje v první řadě strojírenský závod Škoda Transportation a výroba alkoholických nápojů značek Bohemia Sekt nebo Pivovar Prazdroj.²²

Krajské město Plzeň je významným dopravním uzlem, který protíná dálnice, jež spojuje Německo s hlavním městem Prahou a také několik silnic I. třídy. Železniční infrastruktura je bohatá a pokrývá prakticky celý kraj, až do nejvíce odlehlých míst. Pokud železnice nedostačují, je každá malá vesnice spojována s většími městy autobusovou dopravou. Do Plzně se také sjíždějí studenti z celé České republiky, aby mohli uplatňovat své znalosti na prestižní Západočeské univerzitě nebo na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy.

Celá oblast je pokryta lesy a přírodou. Zásahu má národní park Šumava s chráněnými oblastmi, mezi které spadá Křivoklátsko, Slavkovský les a několik jedinečných jezer. Kvůli bohatým přírodním krásám se Plzeňsko pyšní umístěním mezi prvními na žebříčku nejčistšího životního prostředí s výjimkou krajského města Plzeň.

²¹ Český statistický úřad: *Počet obyvatel v obcích – k 1. 1. 2023*. Praha, 23. května 2023. Dostupné online. [cit. 2024-02-09]

²² *Základní informace o kraji*. Online. Plzeňský kraj. Dostupné z: <https://www.plzensky-kraj.cz/plzensky-kraj>. [cit. 2024-06-18].

V Plzeňském kraji lze najít vše, co běžný občan potřebuje k plnohodnotnému životu, včetně nejrůznějších pracovních možností i v blízkém pohraničí Německa a dalších lukrativních nabídek, které české firmy s bohatou historií nabízejí.

4.2 Prostituce v Plzeňském kraji

Plzeňsko je kvůli své lokalitě v ČR, a především kvůli dlouhé hranici se sousedním státem Německo je kraj rizikovou oblastí, neboť cizinci ze západu hledají „u nás“ různé formy pobavení, kam spadá především nabídka sexuálních služeb a jak se říká, tak každá nabídka má také svoji poptávku a ani jinak to není u této problematiky.

Ať už krajské město Plzeň, nebo pohraniční města a hraniční přechody jsou známy rozmaností nočních klubů, striptýz barů, pouliční nebo také privátní prostitucí, jelikož v těchto lokalitách je velká koncentrace typických zákazníků v této oblasti.

V 90. letech, kdy toto řemeslo rozkvétalo a dostalo se do tzv. „zlatých časů“, kdy ženy a dívky, výjimečně i muži a chlapi nejen české národnosti viděli potenciál v zisku velkého množství peněz za relativně krátkou dobu. Sexuální služby byly nabízeny v podstatě kdekoliv a komukoliv a velkým „hitem“ se stalo stavění podniků tohoto typu, kde však konkurence byla značná a intriky, včetně přetahování klientů a sexuálních pracovníků, ještě větší.

Hlavními lokalitami se staly hraniční přechody Folmava, Lísková a Rozvadov, kde se nacházely ženy nabízející především klubovou a pouliční prostituci. V okresních městech zas bylo hledání prostitutek o dost těžší, neboť jsou schovány v anonymních bytech a v krajském městě Plzni nalezneme všechny formy, ačkoliv k dnešnímu dni je klubová prostituce značně rušena.

5 Příčiny dětské prostituce – rizikové faktory

Faktory, které přímo i nepřímo ovlivňují riziko vzniku škodlivých jevů. V oblasti dětské prostituce jsou to jednoznačně jevy, které napomáhají vzniku situacím, ve kterých dítě dostává podněty vyzkoušet práci sexuálního pracovníka nebo je nezletilý životními okolnostmi donucen stát se součástí sexuálního průmyslu. Mezi tyto jednoznačně rizikové faktory se řadí:

- Chudoba,
- Osobní zkušenost se sexuálním zneužitím v dětství,
- Domácí násilí,
- Zanedbávání dítěte,
- Týrání – psychické, či fyzické,
- Trauma nebo pocit samoty z dětství,
- Osobní příčiny.²³

K dalším faktorům se řadí chování dítěte, většinou se jedná o nějakou formu projevu, kvůli kterému dítě vyčnívá z kolektivu svých stejně starých jedinců a stahuje na sebe pozornost potenciálních predátorů, které vzápětí zaujme. Jedná se o duševně nebo tělesně postižené, emočně nestabilní, a především o ty, kteří se neumí v očích ostatních bránit a jsou chápáni spíše jako slabší jedinci.

Všechny výše uvedené příčiny mohou být kombinací anebo může převyšovat pouze jedna, zásadní, jenž v dítěti zanechá pocity, se kterými se neumí vyrovnat, a tak je řeší formou prostituce.

Nejčastějším motivem, proč se dítě v brzkém věku rozhodne nabízet sexuální služby, je nepochybně vidina velkého finančního zisku za krátký čas a také možnost osamocení, neboť rodina takového dítěte většinou není sociálně stabilní a vztahy mezi příbuznými jsou častokrát narušeny. Jsou známy také případy, kdy samy rodiče nabízejí své děti a nabádají je vykonávat sexuální praktiky. Zpravidla se tyto děti v dospělém věku vracejí k prostituci anebo ji nikdy nepřestanou vykonávat.

²³ VANÍČKOVÁ, Eva. *Interpersonální násilí na dětech*. 1. vyd. Praha: Úřad vlády ČR – vládní kampaň Stop násilí na dětech, 2009. ISBN 978-80-7440-001-8. S. 31, 33.

6 Historický exkurz do oblasti prostituce

Prostituci můžeme nazvat starou jako lidstvo samo, označujeme ji také jako nejstarší řemeslo světa.²⁴ Je známa z velkého množství rozvinutých kultur, například z Babylónu nebo ze Starověkého Říma. Epos Gilgameše, který je starý přes 4 tisíce let a vznikl ve starobabylonské době, byl jedinečný v tom, že ve svých stranách zmiňuje první prostitutku, kterou byla kněžka. Jedná se o nejstarší psaný příběh o prostituci v dějinách.²⁵ V Evropě se začalo používat označení prostituce nejdříve v 15. a 16. století, kdy se v téže době začaly vyskytovat legální a kontrolované nevěstince, jež byly součástí běžného městského života. Do nevěstinců chodili muži všech sociálních vrstev uspokojovat své sexuální potřeby a touhy s různě starými pracovníci, jejichž věk nikdo nekontroloval.

Antika

Ve starověkém Řecku bylo vytvořeno několik tříd prostituce, které se od sebe navzájem odlišovaly pouze tím, kdo jaké služby nabízel a také na jaké úrovni. Společnost preferovala spíše manželské svazky, které se uskutečňovaly v raném věku a zaručovaly ženskou oddanost pouze jednomu muži, přičemž mužům byl doporučován pravý opak, a to takový, aby své sexuální touhy uspokojovali s Hetérami, což byly vzdělané společnice, které jako jediné byly považovány za plnohodnotné – v dnešní době je lze přirovnat k luxusním prostitutkám.²⁶

Střední a nižší společenskou vrstvu měli za úkol upokojit Auletridy – dívky hudebně nebo tanečně nadané, které lze vzít s sebou do společnosti jako doprovod. V 21. století je lze přirovnat k pracovnícím v erotických klubech nebo eskort dívkám a v poslední řadě, ti, kdo nabízeli své sexuální služby, byly „výstavní dívky“, které nabízely svá těla ve veřejných domech, většinou nedobrovolně, neboť se staly objektem otroctví.

Starověk až pozdní středověk

Už v prvních letech starověku se dostalo prostituci značných změn, mezi ty nejzásadnější patří první právní zabezpečení pro osamělé prostitutky a prostitutky, které

²⁴ CHMELÍK, Jan. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Portál, 2003. ISBN 80-7178-739-6. S 55.

²⁵ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 12.

²⁶ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 15.

vytvořil první křesťanský císař Konstantin ve 3. století našeho letopočtu.²⁷ Další reformní zákon v oblasti prostituce byl využit k zákazu zaměstnávání dětí v nevěstincích. Zákaz vydala císařovna Teodora, která se sama v mládí živila tímto řemeslem a pyšnila se také titulem první reformátorky v dějinách prostituce.²⁸

Na tuto dobu se nahlíželo jako zcela nemorální. V rozkvětu byly také veřejné domy, kterým se přezdívalo *borde*, *bordello* apod., z čehož vzniklo pozdější hovorové označení *bordel*. Dívky navštěvovala široká veřejnost včetně knížat a vojáků, což mělo za důsledek razantní nárůst pohlavních chorob, především nemoci syfilis. Kurtizány (jak se přezdívalo tehdejšími prostitutkám) začaly nabízet své služby vybrané vrstvě společnosti, která si za sexuální kontakt musela velice dobře zaplatit. Tyto ženy se staly ženským ideálem středověku, neboť byly vzdělané po všech stránkách – jazykově, hudebně a také měly urozené chování.²⁹

Pozdní novověk a počátek moderních dějin

Přelomovým okamžikem, kdy začíná věk moderních dějin, se přiřazuje k vypuknutí Velké francouzské revoluce. V tomto období se také rozvíjí dětská prostituce. Mladé dívky lákaly muže na své polonahé tělo do nevěstinců a není výjimkou, že děti, které se nabízely veřejnosti, byly zaměstnávány veselými domy už již od 9 let.³⁰ Dětské prostitutky se staly běžnou součástí velkoměstských životů a ve většině případů se kuplíři stali vlastní rodiče nezletilých.

2. polovina 20. století

Svět zasáhla krutá rána v podobě války, jež měla dopad na všechny vrstvy společnosti, včetně prostitutek, po kterých byla opět velká poptávka.

V těchto letech začaly zanikat nevěstince tak, jak je známe, neboť lidé začali preferovat skrytou, tajnou prostituci nebo hotely, kterým se přezdívá *hodinové* v důsledku silných názorů duchovních, kteří se dožadovali zákazu prostituce, avšak zákon, který by

²⁷ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 17.

²⁸ RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa – kapitoly z dějin prostituce*. 12. Brno: Doplněk, 2000. ISBN 80-7239-046-5.

²⁹ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 19.

³⁰ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 20.

to nařizoval, nikdy nevstoupil v platnost, ale kvůli nátlaku byla schválena mírnější verze a to zákaz nevěstinců.

Historie prostituce v Čechách

V dřívějších dobách středověku se prostituce koncentrovala především do měst nebo podél obchodních cest, kterými jezdili kupci prodávat vlastní zboží. Své služby nabízely dobrovolně ženy a dívky, které toužily po lepším životě včetně vidiny rychlého a velkého zisku, nebo naopak byly donuceny, protože jejich rodiny měly vysoké dluhy.

Dívky ve středověku byly také prodávány kuplířkám, které je nutily vykonávat sexuální služby a část zisku odevzdat jim výměnou za jakousi ochranu. Čím mladšího věku byla dívka, tím větší byl o ni zájem, neboť věk v tu dobu byl jakési pasé. Mezi nejznámější pražská místa patřil Koňský trh a Krakovská ulice, ale obecně v Čechách to byl Liberec, Most a Kladno. V 17. a 18. století byla prostituce ještě tolerována jak mezi měšťany, tak i policií, která zavírala oči, když pocházela okolo veřejných domů, avšak pouze před prostitutkami, které svolily k registraci a pravidelně docházely na lékařské prohlídky. Nejznámějším bordelem té doby, nazývaný také jako královský, byl v Praze v Kamzíkově ulici s názvem „U Goldschmiedta“, který navštěvovala i knížata.³¹

V první polovině 20. století prostituce neměla žádnou kontrolu, protože, stejně jako všude ve světě, tak i v Čechách se zavíraly domy, kde prostitutky vykonávaly sexuální činnost, a tak byly nuceny přesídlit na ulici.³² Taktéž tomu bylo i v dobách komunistického režimu, kde se stejně jako v předchozích letech považovala prostituce za nelegální činnost. Ke změně došlo až důsledkem Sametové revoluce roku 1989, kdy zájem

o poskytování sexuálních služeb a touha stát se pracovníky, ať už ženského nebo mužského pohlaví, značně narůstala a rázem v 90. letech se začali objevovat nové lokality především v Hlavním městě Praze a podél německých a rakouských hranic.

³¹ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 18.

³² CHMELÍK, J. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1.vyd. Praha: Portál, 2003. ASBN 80-7178-739-6. S 59.

7 Následky sexuálního zneužívání

Každé dítě má právo na šťastné a spokojené dětství. Nikdo není oprávněn jakkoliv trýznit živého tvora, především dítě, jakýmkoliv nemorálním a protiprávním způsobem.

Sexuální zneužívání se bezpochyby řadí mezi nejzávažnější protiprávní činy, neboť jeho následky mohou být fyzické, ale také psychické, které jsou závažnější. Krátkodobé psychické problémy se ukazují jako strach, stranění se kolektivu a nepřátelství. Ačkoliv jsou v počátcích silné, většinou se vrátí zpět do rovnováhy a dítě je postupem času schopno návratu k předešlému životu včetně sexuálního. O dost relevantní je dlouhodobé trápení dítěte, které mnohdy přetrvá až do dospělého života s rozvíjejícími se psychickými následky, především jako deprese, sebepoškozování a sklony k závislostem.³³

Každá osoba má jinou citlivou psychiku a čím je mladší, citlivější oběť, tak tím silnější a strašlivější zážitek, který je silně traumatizující a dítě velmi často doprovází do dospělého života. Pokud není vyhledána odborná pomoc, zejména psycholog, psychiatr může dítě problém řešit v krajních mezích až sebevraždou.

U dětí, které byly sexuálně zneužity lze odhalit 4 faktory obsahující posttraumatický průběh:

1. Traumatická sexualizace – ve většině případů se jedná o dvě extrémní chápání sexuálního života. Na jedné straně se jedná o strach ze sexu, v některých případech strach z jakéhokoliv tělesného kontaktu a v druhém případě se objevuje promiskuita a vyšší riziko pozdějšího poskytování sexuálních služeb za úplatu.
2. Zrada – dítě, které bylo zrazeno, tak v dospělém životě vykazuje manipulativní nebo lživé chování, neohleduplnost, silnější agresi nebo snazší sklony k smutku, neboť je samo přesvědčeno, že nemůže důvěřovat ani své nejbližší rodině.
3. Bezmocnost – dítě neovládá svou psychickou stabilitu a nevidí z dané situace žádné východisko, a tak se objevují deprese, poruchy příjmu potravy, různé fobie, ale také záškoláctví, šikanování a řešení situace v podobě drog a alkoholu.

³³ MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7376-320-8.

4. Stigmatizace – dítě se samo sebou opovrhuje, stydí se za to, co se mu stalo a má strach, že jeho okolí zjistí, jaká událost ho zasáhla. Necítí se být jako oběť a viní především samo sebe. V dospělosti často hledá řešení v alkoholu a psychotropních látkách a v některých případech se mohou objevit i patologické a sebevražedné chování.³⁴

Následky se mohou zjistit také fyzické, neboť sexuálním kontaktem je možno přenést řadu pohlavních onemocnění včetně HIV, ale také lze objevit infekce, poranění genitálií a konečníku.³⁵

Velká část dětí, které byly sexuálně zneužity, ať bezkontaktně – ukazování genitálií, masturbace, erotické zprávy či hovory nebo voyeurství.³⁶ Pokud kontaktně neohlásí protiprávní chování jedince a tyto činy nejsou zařazeny do registrované kriminality a automaticky spadají do latence, která je v mravnostní kriminalitě značně vysoká.

7.1 Viktimologie

Viktimologie (latinsky victima – oběť) je vědní obor a zároveň odvětví kriminologie, které se zabývá oběťmi – určitou fyzickou osobou, která utrpěla jakoukoliv psychickou, materiální nebo fyzickou újmu v důsledku trestného činu³⁷ v užším spektru a v širším smyslu se jedná o veškeré oběti přírodních katastrof, nehod anebo teroristických útoků včetně pozůstalých osob. Jejím předmětem je současně zkoumat následující jevy, které se vyskytují při procesu viktimizace.

Studie, které se zabývají aspekty sexuálního zneužití, zjistily výrazný nárůst v posledních desetiletích z 12 na 28 %, i přes fakt, že většina případů nepostihuje registrovanou kriminalitu, neboť velká část obětí jsou zavraženy. Weiss a Zvěřina uvedl: „V reprezentativních výzkumech sexuálního chování obyvatel ČR v roce 1993 4,6 %

³⁴ VANÍČKOVÁ, Eva. *Sexuální násilí na dětech*. Praha: Portál, 1999. ISBN 80-7178-286-6.

³⁵ MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7376-320-8. S 64.

³⁶ JEŽKOVÁ, Zuzana a MACHKOVÁ, Alexandra. Mýty a fakta o sexuálním zneužívání dětí. Online. 2012. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/myty-fakta-o-sexualnim-zneuživani-deti>. [cit. 2024-04-14].

³⁷ KUČHTA, J., VÁLKOVÁ, H. a kol.: *Základy kriminologie a trestní politiky*. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2005, S 156.

českých mužů a 8,7 % českých žen, v roce 1998 již 7,1 % mužů a 10,4 % žen uvedlo, že bylo ve věku do 15 let sexuálně zneužito dospělou osobou.³⁸

7.1.1 Viktimizace dítěte

Viktimizací se rozumí proces poškozování a přivození škody dítěti, které se stalo obětí trestné činnosti.³⁹ Tímto procesem se zabývá především již zmíněná viktimologie, kriminologie, trestní právo a další vědní disciplíny.

Viktimizaci lze rozdělit na 2 fáze, kterým předchází celý proces, jenž začíná samotným útokem na potenciální oběť, ze které se stává v důsledku okolností oběť skutečná.

Primární viktimizace je vyvolána pachatelem trestné činnosti, ve které se rozlišují újmy, nad kterými má absolutní kontrolu. Nelze říct, která újma je nejzávažnější, neboť všechny se podílejí na celkovém následku trestného činu.

- Fyzická újma – narušení fyzického zdraví především důsledkem zranění, které může přivodit až smrt oběti
- Emocionální újma – emoční a psychický dopad na oběť trestného činu, který má zcela individuální charakter, jelikož působnost na každého jedince se odvíjí od jeho předešlé psychické stability

Sekundární viktimizace může být pro oběť závažnější než primární, neboť se jedná o opětovné otevření traumat, které dítě prožilo v průběhu trestného činu.⁴⁰ Jedná se jednoznačně o psychické poškozování oběti následkem zveřejnění případu médií v televizi nebo na sociálních sítích s cílem informovat co nejširší veřejnost. Za další zdroje lze označit orgány činné v trestním řízení, které opakovaně analyzují trestný čin, za účelem nalezení, obvinění a usvědčení pachatele a zpravidla se jedná o Policii ČR, psychology, soudce, aj., kteří vyslýchají oběť a vypovídají veškeré zraňující citlivé

³⁸ WEISS A KOLEKTIV, Petr. *Sexuální zneužívání dětí*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-0929-5. S. 26.

³⁹ ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 3. vyd. Plzeň: Vyd. a nakl. Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-461-9. S. 102.

⁴⁰ Slovník pojmů. Online. *Viktimizace*. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/slovník/viktimizace>. [cit. 2024-03-18].

informace. V poslední řadě se jedná o okolí oběti, které poškozenému připomíná čin, který se stal.⁴¹

⁴¹ WEISS, Petr. *Sexuální zneužívání dětí. Psyché (Garda)*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-0929-5. S 54.

8 Prevence dětské prostituce

Prevenci lze definovat jako soubor nejrůznějších opatření, jejichž hlavním úkolem je zabránit výskytu nepříjemných společensky škodlivých jevů a popřípadě snižovat eventuality jejich vzniku. „*Ve vztahu k sociální práci je p. (myšlena prevence) souborem opatření, jimiž se předchází sociálnímu selhání, a to zejména těm typům selhání, které ohrožují základní hodnoty společnosti (kriminalita, prostituce, toxikomanie, xenofobie, rasismus, sociální parazitizmus, násilí apod.)*“⁴²

Prostituci se v žádném minulém období nepodařilo zcela vymýtit, došlo maximálně k regulaci, avšak pouze jen na nějakou určitou dobu, a proto se nepředpokládá, že snaha v budoucnu o odstranění bude úspěšnější než v předchozích letech.

Prevence je jednou z nejdůležitějších oblastí, jak předejít společensky škodlivému jevu dětské prostituce, protože vědění, podpora, pozitivní životní hodnoty, pozornost rodičů a udání správným směrem života je nesmírně důležité pro formování dětí do dospělého života a kdo jiný než, ti, kteří přichází s dítětem do kontaktu toho docílí.

8.1 Druhy prevence

Dětská prostituce má dvojí dělení, a to podle Matějčka a Dytrycha z roku 1994, kteří zkoumají principy prevence, ze 2 základních pozic a prevenci štěpí na primární a terciální. Druhé dělení dle Provazníkové lze rozčlenit na 3 kategorie – primární, sekundární a terciální. Vladimír Täubner roku 1996 změnil obě stanoviska do pedagogického projektu, který se zabýval prevencí sexuálního zneužívání dětí.⁴³

Primární

První, základní nebo primární prevencí se rozumí taková, která poskytuje jednoduchou strategii s cílem snížit pravděpodobnost výskytu poškození.

Hlavními aktéry prevence jsou především rodiče, pedagogové, vychovatelé a všichni ti, kteří pomáhají dítěti utvářet jeho osobnost, učí ho návyky a vymezují všechno dobré i špatné, tak aby si to dítě zapamatovalo a mělo odrazový můstek v dospělém životě. Pedagogičtí pracovníci by měli do svých školních osnov začlenit výuku sexuální

⁴² MATOUŠEK, Oldřich. *Metody a řízení sociální práce*. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0213-4. S 164.

⁴³ WEISS, Petr a, kolektiv. *Sexuální zneužívání – pachatelé a oběti*. Praha: Grada Publishing, 2000. ISBN 80-7169-795-8. S 42.

výchovy, neboť velká část dětí i rodičů nemá odvalu o choulostivém tématu hovořit. Další skupinou osob, které se podílejí na primární prevenci, jsou nepedagogičtí pracovníci – sociální pracovníci, zdravotníci, pracovníci neziskových organizací atd., ale také i pachatelé nebo samotné děti a oběti.⁴⁴

Do primární prevence lze začlenit také informační systémy – televize, rozhlas, internetové články, tisk, jelikož vědomosti jsou nedílnou součástí a predispozicí k tomu, aby dítě vědělo, co je dobré chování a jaké chování je v rozporu se zákonem a mohlo jej v budoucnu rozeznat, to platí i o prostituci, komerčním zneužívání apod., kdy dětem za pomoci vzdělávacích podpůrných programů mohou vštípit společenské hodnoty a určitý směr, kterým se vydat, avšak také varovat před uchýlením se k dětské prostituci a všemu s ní spojené s důrazem na následky, které by je mohly potkat.⁴⁵ Ideálním věkem, kdy začít s prevencí ve školách a v dětských domovech je kolem 12 let dítěte, neboť jedinec je již natolik rozumově vyspělý, aby mohl odhadnout, co je v pořádku a co již přesáhlo mez. Ve vzdělávacích a výchovných institucích by měl být zájem o přednášky od policistů z mravnostních oddělení nebo z organizací například Spolek ulice Plzeň, který se zabývá problematikou prostituce a v poslední řadě by sami pracovníci institucí měli vést sexuální výchovu, kde by měli zmínit rizikovost prostituce (pohlavní přenosné choroby, ublížení na zdraví, drogy, aj.). I takové formy primární prevence jsou důležité, aby dítěti byla sdělena i druhá – ta nebezpečná stránka prostituce.

Sekundární

Součástí druhé prevence je vytipování rizikových skupin, ve kterých narůstá pravděpodobnost, že by děti budou vystaveny sexuálnímu zneužívání. Cílem sekundární prevence je snížení zneužívání dětí na minimum.

Mezi ohrožené skupiny patří mladiství, kteří jsou zapsáni v registrech sociálně-právní ochrany dětí z důvodů záškoláctví, dále děti, které jsou v ústavní výchově státu nebo nedocházejí k pravidelným návštěvám lékaře z důvodů preventivních prohlídek a v neposlední řadě jsou to nezletilí, kteří pocházejí z rizikových rodin, neboť chování

⁴⁴ WEISS, Petr. *Sexuální zneužívání – pachatelé a oběti*. 1: Praha: Garda Publishing, 2000. ISBN 80-7169-795-8. S 45.

⁴⁵ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 103.

rodičů je nedostačující pro řádné dospívání dětí – nezaměstnanost, domácí násilí, alkoholismus nebo problémy s užíváním drog.⁴⁶

Dalšími faktory jsou věk dítěte – čím mladší dítě je, tím je lehčí jeho manipulace a také jeho naivita je poměrně vysoká, neboť dospělému člověku je ve většině případů důvěřivé. Vzhled dítěte hraje také důležitou roli, neboť krásný obličej, ženské křivky i styl oblékání je pro pachatele rozhodující. Čím více je mladistvý sebevědomý, má naučené vzorce dobrého chování, tím je riziko nižší.

Poslední ohroženou skupinou jsou dospělé osoby, které se vylučují ze společnosti určitým typem chování, především devianti, u kterých se projevují sexuální úchytky podpořené okolními vlivy – alkoholem, drogami apod.

Sekundární prevence probíhá prostřednictvím terénních pracovníků, kterým jsou poskytovány údaje od společnosti nebo i od představitelů měst o rizikových lokalitách, které posléze navštěvují a zjišťují aktuální stav. V Plzeňském kraji se lze obrátit na organizaci JANA nebo již zmiňovaný Spolek ulice Plzeň a popřípadě i na organizaci Rozkoš bez Rizika.

Terciální

Do terciální prevence se zahrnuje chování lékařů, pedagogů, psychologů, vychovatelů, rodičů a dalších jedinců, se kterými může dítě přijít do kontaktu. Chování všech zmíněných by mělo zabránit opakovanému násilí nebo případně ho alespoň minimalizovat. V poslední řadě hlavním úkolem terciální prevence je předejet prohlubování traumatu.⁴⁷

V oblasti terciální prevence působí v Plzeňském kraji již zmíněné v předchozích kapitolách neziskové spolky a organizace, které pomáhají obětem prostituční scény, která je úzce spjatá i scénou drogovou, zmírnit rizika jednání a škodlivé jevy pro společnost.

⁴⁶ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 105.

⁴⁷ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 105.

Významným preventivním opatřením je docházet k odborníkovi – psychologovi, terapeutovi, psychiatrovi, se kterým může dítě navázat vztah, jež pomáhá k pochopení situace, minimalizaci následků a zvyšuje možnost vrátit se zpět do běžného života.

9 Legislativní rámec

Problematice prostituce, a především té dětské, se věnuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník – zvláštní část hlava II, III a XIII. Prostituce jako taková se nepovažuje za trestný čin, a tedy není možné, aby určité chování bylo protiprávní, a tudíž následně trestně stíháno, avšak jednání s prostitutí úzce spojené má protiprávní charakter a naplňuje znaky skutkové podstaty některých níže uvedených trestných činů. Jde o tzv. aboliční přístup.

9.1 Zákon 40/2009 Sb., Trestní zákoník

Trestní zákoník se dělí na obecnou a zvláštní část. Část druhá, tedy ta zvláštní, se štěpí na 13 hlav, které vymezují jednotlivé okruhy trestných činů. Oblast mravnostních a sexuálních trestných činů je určena v 6 paragrafech hlav II, III a XIII. Tyto kapitoly čili hlavy trestního zákoníku jsou úzce spjaté s již výše zmíněnou problematikou a konkrétně vymezují trestně právní úpravu včetně sankcí, které lze za mravnostní činy páchané na dítěti stanovit.

§168 TZ – Obchodování s lidmi

Jedná se především o osoby, které vynakládají veškeré úsilí, jenž směřuje k tomu, aby dítě bylo zneužito někým jiným k pohlavnímu styku nebo formám sexuálního zneužívání, obtěžování nebo k výrobě pornografického obsahu. Osoba, která naplní skutkovou podstatu trestného činu dle výše zmíněného paragrafu, bude potrestána na 2 roky až 10 let odnětí svobody a automaticky se označuje za pachatele.⁴⁸

Děti jsou především využívány na obchod, ve kterém není výjimkou, že je zprostředkovatelem rodič nebo osoba blízká, které dítě bezmezně důvěřuje a prostředníkovým cílem je nezletilého začlenit do sexuálního průmyslu, který se stal globálním problémem a je označován také jako obchod s bílým masem.⁴⁹ V dalších případech je dítě uneseno cizí osobou nebo přímo rodiči prodáno za tzv. lepším životem výhradně do jiné země, aby se mu dostalo odpovídajícího vzdělání západního světa nebo lukrativnější pracovní příležitosti, avšak rodiče si nejsou vědomi toho, že své dítě prodali

⁴⁸ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §168

⁴⁹ VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4. S 30

lidem, kteří za nezletilého cíleně zaplatili s vidinou, že jej bez jeho jasného souhlasu začnou prodávat.

V dalších případech je dítě uneseno cizí osobou nebo prodáno vlastními rodiči či zákonnými zástupci někomu, kdo jim vnukne vidinu lepšího životního postavení dítěte, lukrativnějších pracovních příležitostí nebo lepšího vzdělání, které nabízí západní svět. Takovéto agentury nejsou ojedinělým případem v afrických zemích, ale ani jižněji nebo východně od České republiky, protože neznalost a naivita lidí je vysoká a tím pádem příležitosti pro tyto organizace jsou alarmující. Dítě je dovezeno z místa bydliště do větších měst nebo rovnou do zahraničí, kde slíbí vyřízení všech potřebných dokumentů většinou „na dluh“, který není předem určený, a nezletilý v domnění, že svůj dluh splatí po vynaložení jistého nátlaku obchodníka je nedobrovolně použit jako prostředek k poskytování sexuálních služeb, avšak tyto služby nestačí k splacení dluhu a dítě se dostává do dlužného otroctví, ve kterém není vidina konce.⁵⁰

Obchodování s dětmi postihuje především latentní kriminalitu, neboť velkou část případů není možné odhalit.

§187 TZ – Pohlavní zneužití

Rozumí se tím osoba, která vykoná pohlavní styk s dítětem mladším patnácti let anebo dítě jiným způsobem sexuálně zneužije, jedná se o formu koitálního i nekoitálního zneužití. Osoba, která ještě nedovršila 15 let věku, tudíž nemůže legálně zahájit v České republice sexuální život. Jinými slovy hovoříme o osobách tzv. „pod zákonem“.

Mezi další fakty patří skutečnost, že se nehledí se na fyzickou ani psychickou, popřípadě pohlavní zralost chlapce nebo dívky. Jediným rozhodujícím faktorem je věk dítěte, kterým je do dne přecházejícího jeho patnáctým narozeninám.⁵¹

Ten, kdo se dopustí zmiňovaného trestného činu, bude potrestán odnětím svobody na 1 rok až 8 let. Zásadní roli v těchto situacích také hrají okolnosti, které činu předcházejí, doprovází ho anebo následují po tom. Pachatel může zneužít svého postavení, dítě utrpí těžké zranění, které ovlivní jeho zdraví anebo v těch nejtěžších a nejotřesnějších případech může pachatel dítě usmrtit. Ke všem přitěžujícím okolnostem

⁵⁰ MILFAIT, René. Obchod s dětmi do sexuálního průmyslu. Online. *Šance dětem*. 2015, s. 1. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/obchod-s-detmi-do-sexualniho-prumyslu>. [cit. 2024-02-27].

⁵¹ POLICIE ČR: *Pomoc obětem TC – pohlavní zneužití*. Online. 2024. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/pomoc-obetem-tc-pohlavni-zneuzeni.aspx>. [cit. 2024-02-08].

přihlíží soud, který odnětí svobody prodlí.⁵² U mladistvých, tedy osob ve věku 15-18 let, soud stanoví polovinu výměry trestu, ale často je sankcí za trestný čin pouze podmíněně odnětí svobody nebo jim mu udělen dohled.⁵³

§189 TZ – Kuplířství

Trestný čin, kterým kuplíř nebo také prodávající přinutí, či slangově „pasák“ navede osobu nebo dítě k tomu, aby provozovala prostituci, tzn. nabízena všechny sexuální služby za úplatu. Z těchto služeb kuplíři profitují a sexuální pracovníky okrádají o jejich výdělek.

Všem těmto osobám hrozí riziko odnětí svobody na 6 měsíců až 4 roky, zákaz činnosti nebo propadnutí majetku. K tvrdším trestům soud svolí v případě, pokud se jedná o organizovanou skupinu nebo úmyslem osoby je získání značného prospěchu. Dalšími faktory jsou těžké ublížení na zdraví nebo případně smrt.

§ 190 TZ – Prostituce ohrožující mravní vývoj dětí

Trestné činy se především vyznačují takovým jednáním, které by mohlo značným způsobem postihnout nebo ovlivnit běžný vývoj dětí. Do §190 TZ spadá veškerá prostituující činnost, která je provozována v bezprostřední blízkosti školy, školského zařízení nebo místa, které je výhradně určeno pro ubytování dětí.

Osobám hrozí trest odnětí svobody až na 2 roky, pokud se jedná o opakovanou činnost nebo jestliže prostitutka poskytuje služby na více než jednom místě, může být uvalen trest v horní hranici sazby odnětí svobody 5 let. Ten, kdo organizuje případně zajišťuje prostituujícím osobám možnost vykonávat činnost, hrozí mu trest ve výši 3 roky odnětí svobody, propadnutí majetku nebo zákaz činnosti.

§ 192 TZ – Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií

Tento paragraf definuje osoby, které přechovávají fotografické, filmové, elektronice nebo jiné dílo obsahující pornografii zobrazující nebo jinak využívající dítě, popřípadě dospělého, který je od dítěte nerozpoznatelný.⁵⁴ Takový to čin je potrestaný

⁵² §187 zákon č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník

⁵³ KOLEKTIV AUTORŮ Z PONTON, Z.S. *Sex a sexování s někým pod 15 let*. Online. 2024. Dostupné z: <https://www.bezpecnaplzen.eu/prevence/jak-si-nezkazit-zivot/sex-a-sexovani-s-nekym-pod-15-let/sex-a-sexovani-s-nekym-pod-15-let.aspx>. [cit. 2024-02-08].

⁵⁴ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §196

dle TZ ve výšce až 2 roky. Stejná trestní sazba hrozí tomu, kdo skrze informační nebo komunikační technologie získá k výše zmiňovaným záběrům přístup.

Odstavec definuje osoby, které přechovávají fotografické, filmové, elektronické nebo jiné dílo obsahující pornografii zobrazující nebo jinak využívající dítě, popřípadě dospělého, který je od dítěte nerozpoznatelný.⁵⁵ Takový čin je trestán dle TZ dvouletým trestem odnětí svobody. Stejná trestní sazba hrozí tomu, kdo skrze informační nebo komunikační technologie získá k výše zmiňovaným záběrům přístup.

Veškeré osoby, které vyrábí, importují, exportují, nabízí nebo prodají či zpřístupní veřejnosti díla obsahující pornografii, jež zobrazuje dítě nebo osobu, která vypadá, že je mladšího věku než 15 let, bude potrestána na maximální dobu 3 let odnětí svobody, případně ji bude udělen zákaz činnosti nebo nařízeno propadnutí věci.⁵⁶ K dalším přitěžujícím okolnostem přísluší fakt, že pachatel je člen organizované skupiny v ČR či zahraničí nebo chtěl získat jakýmkoliv způsobem pro sebe značný prospěch.

§ 193 TZ – Zneužití dítěte k výrobě pornografie

Jedná se o osoby, které nabádají, lákají, najímají nebo zjednávají a posléze zneužijí dítě k výrobě pornografického materiálu nebo kořistí na takovém obsahu. Tyto osoby jsou odsouzeny na 1 rok až 5 let. Pokud se jedná o osoby, které jsou členem skupiny, které se identifikuje jako organizovaná nebo pokud chtějí pro sebe získat značný prospěch je pachatel odsouzen v maximální sazbě odnětí svobody na 6 let, ale jestliže působil také v zahraničí nebo chtěl i pro někoho jiné zajistit prospěch vykoná trest v době 3 až 8 let.⁵⁷

9.2 Mezinárodní dohody o právech dítěte

Mezinárodní dohody nebo také úmluvy, které jsou uznány konkrétními státy, jež jsou stvrzeny jejich souhlasem a podpisem a zavázali se k respektování právních předpisů. Prvním závažným dokumentem, který zasahoval do ochrany dítěte se stala v 19. století listina, která zakazovala výkon práce dětí a také razantně ovlivnila výchovu v následujícím 20. století.

⁵⁵ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §192

⁵⁶ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §192

⁵⁷ ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §193

9.2.1 První dohody o právech dítěte

První deklarace práv dítěte z roku 1924 byla přijata v Ženevě a zavazuje státy, které ji podepsaly, k poskytování, co možné nejlepší péče, pokud by se dítě dostalo do nepříznivé situace, vždy jako prvním, a také garantuje povinnost ochránit dítě a zajistit mu případný rozvoj.⁵⁸

V New Yorku roku 1959 byla schválena další deklarace práv dítěte, jejíž součástí je preambule a 10 zásad, které jsou formulovány srozumitelně a výstižně se zaměřují na optimální vývoj dítěte. Organizace spojených národů stanovila, že dítě bez jakéhokoliv rozlišení má nárok na zvláštní péči a ochranu v době dětství i před ním.

Charta vyzývá všechny osoby, které se podílejí na výchově, ale také i úřady, organizace a vlády jednotlivých zemí, aby se podílely na dobrém a šťastném dětství bez rozdílné diskriminace dítěte nebo jeho rodiny a věnovaly zvláštní ochranu handicapovaným, či jinak duševně odlišným dětem.⁵⁹

9.2.2 Úmluva o právech dítěte z roku 1989

Úmluva je mezinárodní smlouva stanovující veškerá práva dětí, které kontroluje Výbor pro práva dítěte OSN a která byla přijata Spojenými národy 20. listopadu 1989 v New Yorku a pro Českou a Slovenskou Federativní republiku vstoupila tato úmluva v platnost dne 6. února 1991.⁶⁰

Dokument rekapituluje dosavadní poznatky požadavků, potřeb a celkový vývoj dítěte včetně povinnosti rodičů dítěti zajistit řádnou péči ve spolupráci se státem, a to především tam, kde se rodiče nebo zákonní zástupci nechtějí, neumějí nebo nemohou postarat.⁶¹

Dohoda se v článcích zabývá jednotlivými právy, na která má dítě nárok a také povinnostmi státu. Nejdůležitějšími právy jsou právo na život, jméno, vzdělání, ochranu před násilím nebo ponižováním a vykořisťováním, dále právo na odpočinek nebo také na řádný a spokojený život duševně nebo tělesně postiženého dítěte. Mezi povinnostmi státu

⁵⁸ DUNOVSKÝ, J.; MITLÖHNER, M.; HEJČ, K. a HANUŠOVÁ-TLAČILOVÁ, J. *Problematika dětský práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-1201-6. S16.

⁵⁹ INFORMAČNÍ CENTRUM OSN. *Deklarace práv dítěte*. Online. In: 1959, ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/publikace/deklarace-prav-ditete>. [cit. 2024-04-07].

⁶⁰ Sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., o sjednání Úmluvy o právech dítěte

⁶¹ DUNOVSKÝ, J.; MITLÖHNER, M.; HEJČ, K. a HANUŠOVÁ-TLAČILOVÁ, J. *Problematika dětský práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-1201-6. S17.

patří přijetí opatření, která regulují, zajišťují, zabraňují nebo zakazují určité okolnosti související s optimálním vývojem dítěte.⁶²

⁶² MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ ČR. *ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE A SOUVISEJÍCÍ DOKUMENTY*. Online. 2016. ISBN 978-80-7421-120-1. Dostupné z: <https://vlada.gov.cz/assets/ppov/rlp/vybory/pro-prava-ditete/Preklady-dokumentu-OSN.pdf>. [cit. 2024-02-27].

10 Empirická část

Bakalářská práce ve své empirické části získává informace od přímých i nepřímých účastníků sexuálního byznysu. Jako metoda výzkumu byla použita kvalitativní výzkumná a diagnostická metoda prostřednictvím konkrétního dotazování – polostrukturované a strukturované rozhovory, které jsou nesmírně důležité pro zjištění aktuální situace v Plzeňském kraji v rámci nabízení sexuálních služeb. Rozhovor poskytly 2 sexuální pracovnice, pan major magistr Jan Machuta, který působí na 3. oddělení Služby Kriminální Policie a Vyšetřování (dále jen SKPV) Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy a terénní pracovnice z organizací v Plzeňském kraji, které se zabývají pomocí obětem sexuálního průmyslu. Technikou rozhovoru za pomoci předem připravených otázek, kterých je 63 autorka zjišťuje konkrétní odpovědi respondentů. U sexuálních pracovnic byly použity polostrukturované rozhovory a u ostatních respondentů rozhovory strukturované. Část dotazů se zaměřovala na osobní stav a posléze se přechází do konkrétnějších otázek, jež se soustředili přímo na problematiku, tak, aby byl zjištěn, co největší počet informací z různých částí problematiky, přičemž slouží k dosažení cílů práce.

Sběr veškerých informací autorka uskutečnila fyzicky, tedy osobním kontaktem nebo přes videohovory a všechny výše uvedené osoby souhlasili se zveřejněním odpovědí, avšak ženy, jenž se pohybují v oblasti prostituce pouze anonymně, tak aby nedošlo k jejich identifikování.

10.1 Rozhovor s Kristýnou Karpíškovou – terénní pracovnicí Spolku ulice Plzeň

První rozhovor se zaměřuje na terénní pracovnici Spolku ulice Plzeň, neboť se jedná o organizaci, která vystupuje v Plzeňském kraji jako jedna z několika a zabývá se pomocí obětem sexuálního byznysu.

Kristýna Karpíšková působí ve spolu již od roku 2006, tedy přes 17 let, kdy se rozhodla opustit práci zdravotní sestry a stát se součástí Spolku ulice Plzeň, neboť chtěla, aby její práce dávala smysl a v této oblasti ho našla.

Otázka č. 1: Kdy vznikl Spolek ulice Plzeň a kde v Plzeňském kraji působí?

„Spolek působí od roku 2001 a jsme registrovaná služba pro celý plzeňský kraj, ale pracujeme primárně v Plzni a pak máme 3 regionální města, kam dojíždíme, a to jsou Klatovy, Přeštice a Rokycany.“

Vyhodnocení: První otázka se zaměřuje na přesné informace o Spolku ulice Plzeň, kde a v jakých částech Plzeňského kraje poskytují klientům služby.

Otázka č. 2: Dojíždíte do regionálních měst v pravidelných intervalech?

„Navštěvujeme je 1x týdně v různém časovém rozsahu. V Klatovech působíme několik hodin, v Přešticích jenom hodinu a v Rokycanech 3 hodiny.“

Vyhodnocení: Otázka definuje přesné časové intervaly, které jsou nesmírně důležité k udržení situace, neboť pravidelnost terénních pracovníků je nesmírně stěžejní pro klienty a častokrát jsou pouze na jejich pomoci závislí.

Otázka č. 3: Jak funguje Váš spolek?

„Spolek ulice Plzeň je organizace, která dlouho měla pouze terénní program a od roku 2009 má i substituční centrum (ambulantní léčba opiátových závislostí pomocí substituční látky) a nyní máme i 3. program, který se nazývá Centrum duševního zdraví pro adiktologické pacienty, a to substituční centrum vlastně z fúzovalo tento program a je schopno nabídnout i právě tu substituční léčbu.“

Vyhodnocení: Shromážděná data, jsou důležité pro identifikaci všech služeb, které jsou nabízeny v zázemí spolku.

Otázka č. 4: Vy jste tedy primárně v terénu, jak to funguje tam?

„My poskytujeme terciální prevenci, což znamená, že v té chvíli, když se už dějí nějaké jevy, které škodí lidem, které jsou naše cílová skupina nebo jejich okolí, protože i to je naše cílová skupina nebo veřejnosti. Tak vlastně poskytujeme tu službu způsobem, který pomáhá snižovat rizika anebo škodlivost jednání, je to teminus-technikus a říká se tomu harm reduction, což je principem, na kterém všechno máme postavené a je to základní myšlenka programu našeho typu.“

Vyhodnocení: Práce v terénu je jedna z nejdůležitějších a nejúčinnějších metod, jak pomoci lidem z cílových skupin občanů Plzeňského kraje z drogové a prostituční scény. Cílem otázky je zjistit, jak funguje práce terénních pracovníků a na jaké skupiny obyvatel se zaměřují.

Otázka č. 5: Když jdete do terénu, tak jednáte namátkově, nebo máte předem vytipovaná místa, popřípadě Vás lidé přímo kontaktují?

„Všechny varianty platí, protože my v tom prostředí figurujeme přes 20 let, tak my jsme přirozenou součástí té scény drogové uzavřené i otevřené a od začátku pracujeme specifickým způsobem, jelikož chodíme i na byty klientů, což v té době bylo poměrně unikátní, a ne zcela běžné. Samozřejmě chodíme do míst, které my máme vytipované, děláme monitoring problematických míst a ty informace máme buďto z vlastní znalosti od klientů, od veřejnosti nebo od představitelů města anebo také přicházíme na pozvání našich klientů nebo lidí kolem nich, kteří se můžou, ale i nemusí stát našimi klienty. Zároveň spousta míst jsou v pravidelném režimu, kde se pravidelně objevujeme.“

Vyhodnocení: Otázka zjišťuje, jakým způsobem spolek funguje v terénu, a jak následně zjišťuje možné rizikové lokality.

Otázka č. 6: Kdo jsou Vaši klienti?

„Naše cílová skupina jsou osoby, kteří užívají návykové látky, většina z nich jsou injekční uživatelé a velká část už je závislá. Duhou cílovou skupinou jsou osoby, které se pohybují v sex byznysu – sexuální pracovníce, jejich partneři, provozovatelé klubů, zákazníci.“

Vyhodnocení: Cílem otázky je zjistit charakteristiku klientů Spolku ulice Plzeň.

Otázka č. 7: Zaznamenali jste u sexuálních pracovníků nějaké charakteristické rysy, které je spojují?

„My neděláme žádné výzkumy, ale nicméně z našeho dlouhodobého pozorování se ukazuje, že většina má nějaké socio-ekonomické rozložení. V Plzni se setkáváme s pouliční, klubovou a privátní prostitucí.“

Vyhodnocení: Na otázku nebylo odpovězeno konkrétně, jelikož autorka nevěděla, že spolek si žádné své výzkumy a průzkumy podložené na přesných informacích nedělá.

Kristýna Karpíšková sdělila svůj a svých kolegů subjektivní názor, který dlouhodobě vyzorovali.

Otázka č. 8: V jakých lokalitách zaznamenáváte nabízení sexuálních služeb?

„My se primárně zaměřujeme v Plzni na Domažlickou ulici (od autobusového nádraží až nahoru, kde bývala konečná trolejbusu 12).“

Vyhodnocení: Cílem otázky bylo zjistit, jaké lokality v Plzeňském kraji jsou rizikové pro nabízení sexuálních služeb.

10.2 Rozhovor – Centrum JANA

Centrum JANA, spolek, který byl založen v rámci preventivních opatření v oblasti pohlavně přenosných nemocí a také v oblasti užívání návykových látek se sídlem v Horšovském Týně na adrese Dobrovského 253, který zastupuje paní magistra Lucie Černá. Centrum nabízí v pracovní dny nebo po domluvě svým klientům tzv. pomocnou ruku, aby jejich život byl o něco jednodušší a lehčí, alespoň v oblastech zdraví.

Otázka č. 1: Čím se zabývá Vaše centrum?

„O roku 1997 pracuje v česko-bavorském pohraničí binacionální projekt JANA. Zřizovatelem projektu na německé straně je Vláda Horního Falcka v Regensburgu a na české straně je spolek zapsaný v Network East-West. Spolek je založen za účelem zvýšení informovanosti o problematice AIDS a pohlavně přenosných chorob včetně zajišťování spolupráce v česko-bavorském pohraničí. Network East-West, z.s. poskytuje dle zákona o sociálních službách 108/2006 Sb., sociální terénní program Centrum JANA.“
(“Network East-West, o”)

Vyhodnocení: Centrum JANA je dlouhodobou nestátní organizací, která působí v prostituční scéně již přes 20 let, a to především na západě Plzeňského kraje se zaměřením na hraniční přechody do sousedního Německa.

Otázka č. 2: Jaké služby nabízíte?

„Klientům poskytují testování na pohlavně přenosné choroby, kdy v roce 2007 zřídili nestátní zdravotnické zařízení – dermatovenerologickou ambulanci. Testování probíhá přímo v ambulanci Centra nebo je k dispozici také mobilní ambulance, kterou využívají především pokud za klienty dojezdí.“

Vyhodnocení: Otázka zjišťuje, jaké služby centrum nabízí svým klientům nebo o jaké služby by mohli potenciální klienti požádat.

Otázka č. 3: Můžete být konkrétní, o jaké služby se jedná?

„Centrum poskytuje jednoznačně službu „Harm Reduction“ - vše o bezpečném sexu a bezpečnějším užívání, dále bezplatné poskytování materiálu pro „safer sex a safer use“ (kondomy, lubrikační gely, menstruační houbičky, výměnný program pro uživatele drog). Klienty informují o HIV/AIDS a dalších infekcích vznikajících v důsledku rizikového chování (syfilis, žloutenka C, aj.), včetně zprostředkování následné zdravotní a sociální pomoci, popř. doprovází klienta do příslušné organizace nebo provádí samotné bezplatné testování na různé typy pohlavně přenosných infekcí se službou poradenství před a po testování.“

Vyhodnocení: Otázka rozšiřuje otázku č. 3 a respondentka uvádí nabízené služby, které se týkají za 1) zdravotních testů na pohlavně přenosné choroby a za 2) darování materiálu určenému k bezpečnému sexu.

Otázka č. 4: Kde všude Vaše centrum působí?

„Jedná se o okres Domažlice (Horšovský Týn, Domažlice, Folmava, Česká Kubice, Kdyně, Staňkov, Hostouň, Bělá nad Radbuzou a další), také jezdíme na Železnou Rudu a na Rozvadov (hraniční přechody s Německem).“

Vyhodnocení: Autorka zjišťuje přesné lokality, kde centrum nabízí své služby pro klienty. Otázka je velice důležitá, neboť informuje o faktu, že v příhraničních městech a na hraničních přechodech se vyskytuje prostituční scéna, neboť tam centrum působí.

Otázka č. 5: Do jakých lokalit jezdíte nejčastěji?

„Všechna uvedená místa v otázce č. 4 se snaží navštěvovat pravidelně, avšak nejčastěji jezdí za klienty do Domažlic, na Folmavu a na Českou Kubici, kde je velká soustředěnost nočních klubů a privátů. Do dalších hraničních přechodů – Želená Ruda a Rozvadov jezdí 1x měsíčně nebo dle potřeb klientek, neboť zde prostituční scéna je na ústupu.“

Vyhodnocení: Cílem otázky je zjistit, v jakých časových intervalech navštěvují pracovníci z centra jednotlivé rizikové lokality.

Otázka č. 6: Kdo jsou Vaši klienti?

„Jsou to osoby komerčně zneužívané, tj. ženy a muži, kteří prostituuji, jejich věk je v průměru 30 let a většinou se jedná o cizince – Ukrajina, Nigérie, Rumunsko, Gruzie a Venezuela, avšak v evidenci máme přibližně kolem 20 různých národností. Dále našimi klienty jsou také osoby, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy, jedná se výlučně o osoby ze scény prostituce – personál klubů, zákazníci, rodinní příslušníci a v neposlední řadě jsou to také oběti obchodu s lidmi, ale tyto případy jsme zatím nezaregistrovali. Kromě osob ze sexuálního průmyslu jsme v kontaktu s drogově závislými lidmi na návykových látkách – většinou ženy v průměru kolem 38 let a osoby ohrožené závislostí – rodinní příslušníci, osoby z blízkého okolí drogově závislých a také potencionální uživatelé drog.“

Vyhodnocení: Respondentka uvádí dle jejich vnitřních statistik charakteristiku osob, kterým poskytují služby. Otázka slouží k zjištění přesných informací o prostituujičích osobách. Obecně lze říct, že ženy nabízející sexuální služby jsou především cizích národností a jejich průměrná věková hranice je 30 let.

Otázka č. 7: Klienti Vás sami kontaktují nebo jezdíte do rizikových lokalit namátkově?

„Klienti je sami kontaktují prostřednictvím webových stránek, Facebooku, ale převažuje kontakt na doporučení od známých, kteří službu již využili. Pokud se dozví o lokalitě, pro ně zajímavé, objevily se tam známky po uživatelích drog nebo je možné, že se tam nachází privát, tak místo navštíví namátkově.“

Vyhodnocení: Všichni, kdo by měli zájem o služby poskytované centrem, které slouží pro eliminování pohlavně přenosných chorob je mohou kontaktovat kdekoliv a vždy se jim dostane pomoci.

Otázka č. 8: Setkali jste se s klienty mladší 18 let nebo víte o nějakých případech, popřípadě v jaké lokalitě?

„Klientům mladším 18 let službu neposkytujeme, pokud se dozvíme, že je klient mladší, tak ho odkazujeme do příslušné organizace.“

Vyhodnocení: Respondentka zmiňuje, že jejich služby klientům mladším 18 let neposkytují, avšak na otázku zcela přesně neodpovídá, tím pádem otázka slouží pouze jako informační.

Otázka č. 9: Máte pouze stále klienty, ale spíše kontaktuje i někdo nový?

„Centrum má klienty stálé, ale také se snaží kontaktovat nové, neboť ženy v sex byznysu často cestují a mění kluby nebo pokud se jedná o cizince, tak ti přijedou na určitý čas, nejčastěji za výtěžkem peněz a zase odjíždí do své rodné země. V roce pracovníci centra kontaktovali 374 klientů – žen a mužů, z toho bylo 195 prvokontaktů.“

Vyhodnocení: Ze statistických údajů centra JANA respondentka uvádí přesné údaje, které jsou nezbytné k vytvoření celistvého pohledu a autorka může vyhodnotit, že v lokalitách, kde centrum působí jsou osoby z prostituční scény pořád aktivní.

Otázka č. 10: Mají Vaši klienti nějaké společné rysy?

„V sex byznysu je jediný společný rys – vydělat si peníze a uživit rodinu v cizině.“

Vyhodnocení: Respondentka potvrzuje autorky domněnky, že většina žen nabízející erotické služby vykonává tuto činnost jen za účelem zisku peněz.

Otázka č. 11: Spolupracujete s dalšími organizacemi v Plzeňském kraji?

„Centrum JANA spolupracuje se Spolkem ulice Plzeň, CPPT, Point 14 a dalšími organizacemi, které by mohly být nápomocni v případě, že klientovi jejich služba nestačí.“

Vyhodnocení: Autorka zjišťuje, že v Plzeňském kraji působí další organizace, které jsou nesmírně důležité k zajištění zdravotní situace a následné pomoci všem, kdo o to mají zájem a pohybují se v již zmíněné problematice.

Otázka č. 12: Dokázali byste říct z Vašich zkušeností, zda prostituce klesá, popřípadě stoupá oproti minulým rokům?

„Covid s prostituční scénou velmi zamával, a ještě teď to není jako před covidem. Dle názoru pracovníku Centra spíše klesá, v klubech již není tolik žen anebo se kluby ruší.“

Vyhodnocení: Celosvětová pandemie Covid-19 byla nápomocná ke snížení stavu prostituujících osob.

Otázka č. 13: Myslíte si, že lze eliminovat prostituci v rámci nějakých preventivních opatření?

„Je to na velmi dlouhý čas a nikdy to nebude vyhovovat všem.“

Vyhodnocení: Dle respondentky existuje určitá naděje, jak vymýtit prostituční scénu, avšak jak ona sama zmiňuje, nikdy to nebude vyhovovat všem zúčastněným.

10.3 Rozhovor se sexuální pracovnící „A“

Paní, řekněme jí třeba „A“ pracuje v sexuálním průmyslu již několik let s menšími přestávkami a působila na několika místech v Plzeňském kraji.

Otázka č. 1: Kolik je Vám let, jak dlouho se prostituci věnujete a kde nabízíte své služby?

„Je mi 39 let a k nabízení erotických služeb za peníze jsem se dostala ve svých 23 letech, ale nevydržela jsem u toho, takže se tím momentálně žívím poslední 3 roky a já bydlím na Folmavě, kde taky nabízím své služby.“

Vyhodnocení: Paní, která poskytuje sexuální služby za úplatu se pohybuje na prostituční scéně již 3 roky, a to výlučně na hraničním přechodu s Německem, Folmava.

Otázka č. 2: Měla jste dřív jinou práci a proč jste se rozhodla nabízet své sexuální služby?

„Ano, měla jsem dřív normální práci. Pracovala jsem na poště a taky jako finanční poradkyně. Nikdy jsem si za tak krátký čas nevydělalala tolik peněz jako při této činnosti. Takže pro mě rozhodující byly opravdu peníze.“

Vyhodnocení: Paní, která dříve vedla zcela běžný život se rozhodla pro sex byznys kvůli penězům, i to je jedním, řekla bych nejčastějším důvodem, proč se ženy a dívky takto rozhodnou.

Otázka č. 3: Kdo jsou Vaši klienti a mají nějaké společné charakteristické rysy?

„Já mám stále klienty, je to už takový vztah. Většinou jim je kolem 40 let a jsou to chlapi od rodin, kteří pracují třeba na kamiónech anebo jim to s manželkou doma neklape a hledají nějaké rozptýlení. Přiřadila bych je do střední vrstvy, ale taky se mi ozývají mladší i starší muži, to ale já nemám za potřebí.“

Vyhodnocení: Zájem o erotické služby mají především muži středního věku, kteří jsou ochotni zaplatit smluvenou částku za akt s prostitutkou.

Otázka č. 4: Jak se o Vás můžou potenciální klienti dozvědět?

„Dřív jsem nabízela erotické služby na internetu, existují na to speciální stránky, ale teď jak už jsem zmínila, tak mám stále klienty, se kterými si píšu přes sociální sítě anebo funguji na doporučení.“

Vyhodnocení: Moderní doba umožňuje skoro ze všech koutů světa se připojit do online prostředí, které je jedním z mnoha, kde mohou vyhledat nabídky se sexuálním podtitulem.

Otázka č. 5: Máte ponětí o tom, jak vypadá prostituční scéna na Folmavě?

„My holky o sobě víme, ale přesný počet neznám. Holky hodně mění lokality, ale co vím, tak na Folmavě je hodně cizinek – Ukrajinky nebo Černošky. Prostituce je taky oblíbená u studentek, protože mají málo peníze, a tak si jezdí na víkend přivydělat.“

Vyhodnocení: Přesné počty sexuální pracovníci nejsou známy, ale dle jejího subjektivního pohledu, který potvrzuje i jedna z předchozích statistik Centra JANA, se jedná převážně o cizinky.

Otázka č. 6: Setkala jste se s dívkami nebo chlapci pod 18 let v této oblasti?

„Ne nesetkala, anebo alespoň o tom vědomě nevím, i když občanky si neukazujeme. V klubech, na privátech a na ulicích je situace různá.“

Vyhodnocení: Ani přímá účastnice problematiky se vědomě nesetkala v Plzeňském kraji s žádnou neplnoletou prostitutkou.

Otázka č. 7: Z jaké rodiny pocházíte a vědí, čím se živíte?

„Moje rodina je normální, mají normální zaměstnání a bydlí nedaleko, ale teď se s nimi nestýkám. Myslím si, že to nevím. Jinak mám syna, který ale bydlí s otcem a s ním se také moc nestýkám, ale ani bývalý přítel a ani syn to neví.“

Vyhodnocení: Zde paní „A“ nepotvrzuje rizikový faktor – špatné rodinné zázemí.

Otázka č. 8: S prostitucí je úzce spjaté užívání drog. Máte s tím nějakou zkušenost?

„Sexuální pracovnice, jsou často závislé, protože kdo by tohle vydržel dělat dlouhodobě bez ničeho. Holky berou kokain nebo pervitin, to ale já neberu, já si dám občas víno nebo pivo a kouřím cigarety. Dříve jsem si také občas zakouřila marihuanu.“

Vyhodnocení: Autorka vyhodnotila, že drogy a návykové látky jsou v sexuálním průmyslu zcela běžné, a tedy je snadné získat drogu od nějakého dealera.

Otázka č. 9: Přemýšlela jste, že byste s tím někdy skončila?

„Ano, každý podle mě přemýšlí, protože tohle nejde dělat do důchodu.“

Vyhodnocení: Zde se projevuje respondentky bývalý běžný život, neboť ona přemýšlí, že by práci v sex byznysu zanechala.

Otázka č. 10: Řekla byste, že zájem o sexuální služby roste nebo naopak klesá?

„Řekla bych, že zájem spíše upadá. Kluby se zavírají, ale já mám výhodu, protože mám stále klienty. Folmava třeba ještě funguje, ale na Rozvadově se už skoro všechno zavřelo.“

Vyhodnocení: Respondentka potvrzuje tvrzení Centra JANA, který také eviduje nižší zájem o tyto služby.

Otázka č. 11: Chtěla byste k problematice ještě něco dodat?

„V devadesátkách byla prostituce nejrozšířenější podle toho, co vím od holek, tak se tím dalo slušně vydělat. Řekla bych, že už to bude jen horší a horší. Když vidím všude ty holky kolem, tak jsem ráda, že jsem poznala normální život, protože tohle je pro ně normální, to, co teď děláme. Taky si myslím, že hlavně holky na ulici by měli být více kontrolované, protože je toho na ně hodně a zrovna tady v okolí se jich hodně pokusilo o sebevraždu.“

Vyhodnocení: Otázka byla zařazena jako doplňující, neboť autorka chtěla dopřát prostor a možnost, aby se mohla paní „A“ vyjádřit a případně doplnit skutečnosti, které se týkají tématu. Lze říct, že prostituce zažila svá „zlatá léta“ v 90. letech minulého století.

10.4 Rozhovor se sexuální pracovnící „B“

Druhý rozhovor mi poskytla žena, která se živí jako prostitutka několik let a nezná jiný druh práce, nazývejme ji paní „B“. Paní „B“ řekla autorce svůj životní příběh, který není jednoduchý a v některých momentech autorka nenalezla slova, neboť nedaleko od místa, kde se slečna zdržuje bydlí.

Otázka č. 1: Kolik je Vám let, jak dlouho se prostitucí živíte a kde nabízíte své služby?

„Je mi 37 a nabízím sexuální služby od svých 28 let. Příští rok budu mít 20. výročí a teď se pohybuji u Folmavy, jsem na ulici, ale dřív jsem byla i v zahraničí nebo u Českých Budějovic. V zahraničí jsem byla v Německu, Itálii a Švýcarsku kvůli známé, která mi to nabídla a ona je taky prostitutka.“

Vyhodnocení: Paní „B“ prodává své tělo již od 18 let, přičemž kariéra prostitutky ji umožnila procestovat i jiné země než ČR, avšak se vrátila zpět do rodné země a momentálně se zdržuje v oblasti hraničního přechodu Folmava.

Otázka č. 2: Proč jste se rozhodla v 18 letech pro prostituci a z jaké pocházíte rodiny?

„Máma mě dala do dětského domova a když jsem musela odtamtud odejít, tak jsem neměla nic a pak jsem potkala partu lidí, kteří žili na ulici a holky šlapali, tak jsem to vyzkoušela, abych měla na jídlo a už jsem u toho zůstala. Rodinu a ani příbuzné neznám, vím jen o 2 sestřích a ta jedna je taky prostitutka.“

Vyhodnocení: Zde se potvrzuje rizikový příčina, proč se osoby uchylují k výkonu sexuální činnosti. Respondentka pochází ze špatných sociálních a finančních poměrů, které ji donutili prostituovat.

Otázka č. 3: Kdo jsou Vaši klienti, vybíráte si mezi nimi?

„Nejvíce je Němců, Čechů zastaví jen málo, a to jsou většinou chlapi středního věku a starší. Já, jelikož jsem na ulici, tak si zákazníky nevybírám, protože nikdy nevím, kolik jich u mě zastaví a peníze potřebuji.“

Vyhodnocení: Opět se zde potvrzuje fakt, že většina zájemců o sexuální služby jsou muži středního věku.

Otázka č. 4: Kontroluje Vás nějakým způsobem Police ČR?

„Ano, občas jezdí Policie a ta kontroluje občanky. Když jsem tam stála a kontrolovali mě, tak jsem dostala pokutu 100 korun a pak zase odjeli pryč. Když mám klienty v ten den, tak je 100 korun málo, ale občas ani to málo u sebe nemám a pak to musím jít zaplatit.“

Vyhodnocení: Kontrola ze strany Policie ČR v oblasti pohraničí je zcela dostačující, avšak by se dle názoru autorky mohlo uvažovat nad přísnějšími sankcemi.

Otázka č. 5: Víte kolik se pohybuje prostitutek a prostitutů ve vašem okolí?

„Někdo, kdo je tam několik let, tak s těmi se známe, ale hodně holek to zkouší, vydrží tam chvíli a odejdou. Přený počet, kolik je tam holek, to nevím, ale žádné chlapy, kteří nabízejí sexuální služby jsem v Česku nepotkala.“

Vyhodnocení: V Plzeňském kraji v oblasti Folmavy se nenachází žádný mužský prostitut.

Otázka č. 6: Setkala jste se s dívkami nebo chlapci po 18 let, kteří nabízejí sexuální služby za finanční obnos?

„Já jsem se osobně s chlapci mladší 18 let nesečkala a v České republice jsem se nesečkala ani s dívkami pod 18, ale my si občanky mezi sebou neukazujeme, takže to může být pravda, že jsou plnoleté a nemusí, on vzhled často klame.“

Vyhodnocení: I zde se potvrdilo, že respondentka se nesečkala s nikým mladším 18 let v ČR při výkonu činnosti.

Otázka č. 7: Napadlo Vás někdy, že byste s prostitucí skončila a našla si běžné zaměstnání a měla nějakou jistotu?

„Ne, nikdy mě to nenapadlo, protože já nic jiného neumím. Peníze sice nejsou pořád stejné, nějaký den se daří a jindy nemám žádného klienta, to ale ovlivňuje počasí anebo i dny v týdnu. O Vikendu moc chlapů nezastaví a nejlepší je to o letních prázdninách.“

Vyhodnocení: Při porovnání s předchozí respondentkou může autorka zjistit, že pokud prostituující osoba nepoznala jinou práci, tak výkon takového „zaměstnání“ měnit nechce.

Otázka č. 8: Myslíte si, že zájem o sexuální služby v Plzeňském kraji klesá?

„Poslední roky je to na ulici stejný, ale já osobně jsem nejvíc chlapů měla před rokem 2010. Plzeňsko má výhodu, že je blízko u hranic s Německem, protože do Česka za námi jezdí nejvíc Němců.“

Vyhodnocení: Plzeňský kraj je rizikovější z pohledu velké koncentrovanosti německých návštěvníků, kterých do kraje zavítá nespočet, a kteří jsou jedni z mnoha zájemců o sexuální služby.

Otázka č. 9: Doslechla jsem se, že ženy nabízející sexuální služby často užívají drogy, máte s tím nějakou zkušenost a je to pravda?

„Ne, já jsem drogy nikdy neměla. Já si pouze občas dám alkohol, ale jinak nějaké holky drogy berou.“

Vyhodnocení: Respondentka drogy neužívala a neužívá, avšak potvrzuje tvrzení, že drogy se na prostituční scéně vyskytují.

Otázka č. 10: Stalo se Vám na ulici něco, že by Vám chtěl klient ublížit?

„Stalo se mi hodně událostí, ulice je nebezpečná. Jeden případ byl takový, že jsem byla s klientem v autě a někdo nás přepadl, tak jsme se museli úplně vysvléknout a jemu to auto ukradli, on byl Němec. Další případ byl, když mě někdo omráčil kamenem a jednu holku vedle mě chtěl klient zapálit, pak jinou zase přivázali nahou ke stromu a Policie ji našla až za 3 dny. Příběhů je hodně, pár holek tady spáchalo sebevraždu nebo je klient zabil.“

Vyhodnocení: Ulice je rozhodně jedno z nejnebezpečnějších míst, kde dochází k nabízení sexuálních služeb, tvrzení paní „B“ nasvědčuje k tomu, že kontrola není dostačující.

Otázka č. 11: Hlásila jste ty útoky Policii ČR?

„Ano, ze začátku ano, ale stejně nikoho nechytily, tak to většina z nás už přestala hlásit. Přijde mi, že od nás dávají ruce pryč, protože jsme prostitutky, a tak si žijeme, tak jak si žijeme. To všechno patří k riziku našeho povolání. Myslím si, že by se měl někdo starat o naši bezpečnost.“

Vyhodnocení: I přes snahu hlásit útoky proti prostitutkám, ze začátku byly, tak tyto ženy mají pochyby ohledně dostatečné kontroly.

Otázka č. 12: Chcete ještě něco k problematice doplnit?

„Poslední dobou je hodně cizinek, hlavně Ukrajinek, které sem přijeli a berou nám práci. Kdyby mě někdo v 18 řekl, co vše za tím je, tak bych znovu do toho nešla, teď už ale nemůžu odejít.“

Vyhodnocení: V ČR, konkrétně v Plzeňském kraji nabízí sexuální služby velké množství cizinek, které do Česka jezdí pouze za větším výdělkem, než který je možný v jejich zemi, kde bydlí.

10.5 Rozhovor s panem majorem Janem Machutou

Pan major magistr Jan Machuta, který působí jako vedoucí obecné kriminality na mravnostním oddělení a zodpověděl autorce předem vypracované otázky.

Otázka č. 1: Jak dlouho pracujete u policie a zabýváte se touto problematikou?

„22 let na problematice mravnostní trestné činnosti.“

Vyhodnocení: Pan major Machuta se zabývá mravnostními trestnými činy, již řadu let, proto se lze domnívat, že je již na úrovni odborníka.

Otázka č. 2: Co je vše považováno za dětskou prostituci?

„Po právní stránce je dětská prostituce vymezena paragrafy 168 TZ – Obchodování s lidmi, 202 TZ – Svádění k pohlavnímu styku. Je však možné, že s dětskou prostitucí mohou souviset i ostatní paragrafy TZ (znásilnění, pohlavní zneužití, ohrožování výchovy dítěte atd.)“

Vyhodnocení: Dětská prostituce jako taková není trestným činem, tím pádem lze trestně stíhat pouze určité části problematiky.

Otázka č. 3: Mají tyto děti nějaké společné aspekty? (sociální status, problémy ve škole apod.)

„Obecně se dá říct, že společným rysem dětí provozující prostituci bývá nefunkční rodina (zanedbávání a zneužívání), ze které pocházejí, psychická diagnóza, závislost na OPL, automatech atd. Také se v nemalé míře na dětskou prostituci podílejí děti, které byly v předchozím životě oběťmi sexuálního útoku.“

Vyhodnocení: Jedním z nejdůležitějších aspektů, proč se děti uchylují k výkonu prostituce je nefunkční rodina.

Otázka č. 4: Spolupracuje Policie ČR například i s psychology a jinými odborníky?

„Při odhalování a vyšetřování trestné činnosti páchané na dětech a dětmi je policie povinna spolupracovat zejména s OSPOD, Probační a mediační službou, neziskovým sektorem a organizacemi pečující o ohrožené děti. V rámci trestného řízení vyžaduje policejní orgán mimo jiné i znalecké posudky z oborů dětské psychologie a dětské psychiatrie.“

Vyhodnocení: Policie ČR spolupracuje s dalšími odborníky na problematiku a také s neziskovými organizacemi a spolky, což je nesmírně důležité k pokrytí všech možných nežádoucích situací.

Otázka č. 5: Kde se v ČR vyskytuje nejvíce dětské prostituce?

„Nabídka sexuálních služeb se částečně přesunula z ulice do anonymního internetového prostředí a tím pádem přesné číselné informace nejsou k dispozici, neboť latentní fenomén je na vysoké úrovni.“

Vyhodnocení: Nabídku dětských sexuálních služeb je pro Policii ČR velice obtížné odhalit, jelikož tento společensky škodlivý jev postihuje především latentní kriminalitu.

Otázka č. 6: Jaký je průměrný věk dětí, kteří tyto služby poskytují?

„Přesné statistiky neexistují, je zde opět vysoká míra latence. Hypoteticky by se dalo vyjít ze statistik vyšetřovaných případů trestného činu obchodování s lidmi, pokud je však

u nich evidovaný přesný věk oběti. Obecně by se dalo však konstatovat, že se jedná o osoby ve věku od 15 do 18 let.“

Vyhodnocení: Statistiky, kde by byl přesně uveden věk neexistují, ale obecně se hovoří o mladistvých ve věku od 15 do 18 let.

Otázka č. 7: Je pravděpodobné, že děti nabízejí sexuální služby na internetu, např. pod falešným věkem nebo jménem?

„Ano, internet je jedním z prostředí, kde dochází k nabídce sexuálních služeb dětí a mladistvých.“

Vyhodnocení: Internetové prostředí poskytuje velké množství nabídek od mladistvých nebo od dospělých jedinců, kteří nabízejí neplnoleté osoby.

Otázka č. 8: Kontroluje Policie ČR poskytování této činnosti a pokud ano, tak jakým způsobem?

„Policie je obecně povinna aktivně vyhledávat trestnou činnost, mravnostní nevyjímaje. Poznatky jsou vyhledávány prostřednictvím operativně-pátrací činnosti policejního orgánu, úzkou spoluprací s OSPOD a organizacemi působící v dané oblasti.“

Vyhodnocení: Policie ČR má povinnost vyhledávat jakoukoliv trestnou činnost, která je spojená s dětskou prostitucí s pomocí dalších specializovaných útvarů.

Otázka č. 9: Mohl byste říct, že dětská prostituce klesá oproti minulým rokům a čím je tento fakt způsobený?

„Na tuto otázku nelze odpovědět, neboť přesný obraz neexistuje.“

Vyhodnocení: Otázka nebude zahrnuta do komplexního celkového vyhodnocení.

Otázka č. 10: Jaký je postup, pokud je zjištěno, že dítě provozuje tuto činnost?

„Hlavním cílem je zajistit bezpečnost život a zdraví dítěte, které poskytuje sexuální služby – toto se opět děje v úzké spolupráci s OSPOD, zdravotnickými zařízeními, psychology atd. Navazují také na to různá opatření, jež mají za úkol zabránit dalšímu páchání trestné činnosti – trestní řízení.“

Vyhodnocení: Otázka informuje o postupu Policie ČR, pokud zjistí, že dítě provozuje prostituci.

Otázka č. 11: Hrozí nějaký trest rodičům dítěte, kteří věděli, že poskytuje sexuální služby?

„Rozhodně ano. V úvahu přichází několik paragrafů TZ, a to vždy v závislosti na jejich konkrétní aktivitě. V nezřetelných či trestně neprokazatelných případech se může jednat o přešupek, či jiný správní delikt.“

Vyhodnocení: Pan Machuta potvrzuje, že trestné činy spojené s výkonem sexuálních služeb jsou trestné, avšak záleží, v jaké míře.

Otázka č. 12: Hrozí nějaký trest i člověku, který měl sex s dětskou prostitutkou nebo prostitutem a pokud ano, tak jaký?

„Pokud byl klientovi nízký věk prostituující osoby znám nebo ze vzhledu dítěte by bylo možné věk odvodit, jedná se minimálně o §187 TZ Pohlavní zneužití.“

Vyhodnocení: Otázka zjišťuje trestnost osob, kteří uskutečnili pohlavní styk s dětskou prostitutkou.

Otázka č. 13: Je rozdíl, zda je dětská prostituce vykonávána v privátech nebo přímo na ulici?

„Rozdíl je v tom, že nabídka sexuálních služeb na ulici představuje pro prostituující se osoby větší riziko odhalení, ale agresivita některých klientů zůstává pro poskytovatele sexuálních služeb nebezpečná kdekoliv.“

Vyhodnocení: Otázka srovnává prostředí ulice a privátů s ohledem na bezpeční prostituujících. Z odpovědi, lze identifikovat, že bezpečné místo není žádné.

Otázka č. 14: Lze podle Vás předejít dětské prostituci?

„Prostituci obecně nelze vymýtit, zásadním preventivní prvkem je funkční rodina, pozitivní vzory, normy chování!!!!“

Vyhodnocení: Obecně prostituci nebo i dětskou prostituci není možné v žádném případě eliminovat úplně. Zásadním faktorem, jak předejít problematice jsou pozitivní vzory chování, určité normy společnosti, a především funkční rodina.

Otázka č. 15: Poskytuje Policie ČR nějakou prevenci, která je spjatá s tímto problémem a popřípadě jak a kde?

„Pevnou součástí struktury Policie ČR jsou Oddělení prevence, která svoji osvětovou činností cílí i na problematiku sexuálního vykořisťování. Preventivně působí formou přednášek, brožur, letáků. Obdobnou preventivní činnost vykonávají i tzv. specialisté – pracovníci SKPV zařazení na problematice mravnostní trestné činnosti, trestné činnosti páchané dětmi a na dětech.“

Vyhodnocení: Policie ČR i jiné organizace poskytují preventivní opatření v podobě přednášek v rizikovém věku nebo distribucí podpůrných materiálů.

Otázka č. 16: Zpřísnili se v posledních letech tresty v rámci dětské prostituce?

„Ne. (Otázka nedává smysl, prostituce jako taková není trestná.) Pokud se tazatel ptá na trest pro „zákazníka“ pak je nepotrestatelný, pokud nevěděl věk dítěte.“

Vyhodnocení: Pachatele je těžké obvinít, pokud nevěděl věk prostituující mladistvé osoby nebo to nebylo z jeho vzhladu možné rozpoznat.

Otázka č. 17: Jsou s výkonem dětské prostituce spjaté i nějaké drogy?

„Ano, jedná se o dvě roviny: 1) dítě se prostituuje, aby mělo peníze na drogy, na kterých je závislé 2) dítě se prostituuje z touhy po penězích, ale samotné poskytování sexuálních služeb jej natolik psychicky opotřebovává, že se uchyluje k drogám.“

Vyhodnocení: Drogy jsou úzce spojeny s prostituční scénou ve všech směrech.

Otázka č. 18: Nese si dítě, které vykonávalo prostituci nějaké následky do dospělého života?

„Ano, jedná se o činnost spjatou s velkými zdravotními obtížemi, a to jak v oblasti fyzického, tak i duševního zdraví (riziko nakažení pohlavně přenosnými chorobami, AIDS, riziko vzniku závislosti na alkoholu, OPL, hracích automatech atd.)“

Vyhodnocení: Dětská psychika je velice zranitelná, a proto děti, které si museli projít sexuálními kontakty nedobrovolně, tak zanechali určité psychické poškození až do dospělého života.

Otázka č. 19: Mohl byste uvést konkrétní případ dětské prostituce?

„Zdejší součást SKPV se nejčastěji setkává s typem případů, kdy mladistvá prostitutka dobrovolně provozuje prostituci v prostředí tzv. privátu, přičemž kuplíři je znám věk prostituující se osoby.“

Vyhodnocení: Případy prostituujících mladistvých dívek jsou součástí mravnostní kriminality, neboť se objevují z odpovědi lze vyhodnotit, že se nejedná o chlapce.

10.6 Zhodnocení empirické části

Empirické šetření z objektivního pohledu přineslo závěr, že v Plzeňském kraji se prostituce objevovala nebo objevuje zcela ojediněle. Policie ČR a neziskový sektor pomáhají v prevenci anebo v následné pomoci obětem sexuálního byznysu. V důsledku velké latence, nelze přesně uvést konkrétní číselné informace, či obecné informace, které se týkají věku nebo národnosti, avšak obecně lze říct, že jsou to dívky ve věku blížícím se dospělosti, které nepochází z dobrého sociálního zázemí, neboť utíkají, jsou závislé na drogách, potřebují peníze a prostituce je jedna z forem, jak se nejrychleji zabezpečit, avšak rizika s tím spojená jsou často samotnými prostitutky přehlížena.

Autorka naplnila hlavní cíl práce a uvedla přesné rizikové lokality, kterými jsou: Krajské město Plzeň – ulice Domažlická, hraniční přechody s Německem – především Folmava a Česká kubice včetně oblasti okolo hlavních silnic, Železná Ruda, Rozvadov a Domažlice, přičemž se v lokalitách pohybují ve většině případů ženy a dívky cizích národností, především z Ukrajiny, Venezuely a Rumunska ve věku kolem 18 let. Bakalářská práce také vytyčila kriminální jednání, které jsou s problematikou úzce spojeny - kuplířství, obchod s dětmi aj.

Autorka zvolila polostrukturované a strukturované rozhovory s lidmi, kteří působí na různých stranách problematiky, což umožňuje jedinečné srovnání většiny subjektů, kteří jsou součástí sexuálního byznysu. Rozhovory s odborníky přinesly do empirické části profesní pohled, který utvrzuje nebo naopak vyvrací názory žen nabízející erotické služby. Odborníci se s ženami z oblasti prostituce shodují na lokalitách, genderovém a věkovém zastoupení i faktorech ovlivňující zájem o výkon činnosti.

Obecně lze říct, že v 90. letech 20. století byla prostituce dostupnější, ale také nebezpečnější než v roce 2024. Policie ČR a další organizace se snaží kontrolovat a na některých místech částečně i eliminovat prostituci, avšak je zcela nemožné ji zcela

vymýtít, neboť jak už je zmíněno, tak tato velice citlivá a choulostivá oblast postihuje především latentní kriminalitu.

Autorka získala jedinečný pohled na situaci v Plzeňském kraji, jelikož se rozhodla zvolit jako metodu výzkumu rozhovory, které dodávají na autentičnosti a pravdivosti ze zákulisí prostituční scény, neboť tyto informace je nesmírně obtížné zajistit.

Závěr

Bakalářská práce shrnuje všechny dosud známé informace, které se týkají prostituce s důrazem na prostituci dětskou, a to v teritoriálním území Plzeňského kraje.

Primárně se zaměřuje na objektivní názory dle platných zákonů, studií, aktualizovaných článků, knih nebo osob, které vstupují do přímého i nepřímého kontaktu s problematikou.

První část se věnuje teoretickým faktům, které proplétají celé téma, bez kterých by nebylo možné problematiku dostatečně přiblížit, neboť se jedná o citlivé informace, které většina lidí buď přehlídí nebo není o nich dostatečně informována. Podrobněji je téma zpracováno v kapitolách 2-9 a jejich podkapitolách, hlavním východiskem pro teoretickou část byl také zákon č. 40/2009 Sb., Trestního zákoníku, který udává přesně stíhatelné trestné činy v oblasti mravnostní kriminality, neboť samotná dětská prostituce není trestně upravená v české legislativě.

Druhá část práce – empirická je utvořena polostrukturovanými a strukturovanými rozhovory, které jsou nesmírně důležité, jelikož umožnily nahlédnout „pod pokličku“ problematiky a autorka mohla vyvodit zcela objektivní nezabarvený závěr. Cílem rozhovorů bylo získat co nejpřesnější a nejaktuálnější informace o scéně dětské prostituce v Plzeňském kraji včetně různých pohledů z odborných, ale i neodborných stran. Z vyhodnocení se lze domnívat, že autorka vynaložila veškerou snahu, aby identifikovala rizikové osoby, kterým by měla být věnována větší pozornost, neboť autorka si myslí, že by to mohlo hrát klíčovou roli v eliminaci.

Výsledkem byly informace, které mohou pomoci k trasování dětské prostituce včetně preventivních opatření nebo kontrol, jelikož jak již autorka zmiňuje tuto problematiku nelze zcela eliminovat, tak by měla být snaha ji alespoň lokalizovat a pracovat s oběťmi komerčního sexuálního násilí, neboť společnost by nad tím neměla zavírat oči a měla by se snažit sankciovat osoby, které se takovému podnikání věnují.

Závěrem práce by autorka chtěla navrhnout preventivní opatření, která by mohla být účinná v problematice, a to především ukládání vyšších sankcí, důkladnější kontrolování zjištěných rizikových lokalit, a to i namátkově, a ne pouze v preventivních intervalech, začlenění podpůrných a informativních programů ohledně rizikosti prostituce do dětských domovů. Musím podotknout, že společensky škodlivý jev dětské prostituce je nesmírně citlivé a náročné téma, které nelze přesně stanovit. Můžeme doufat,

že registrovaná kriminalita dokázala zachytit větší část případů a všem zúčastněným vykořisťovaným dětem bylo pomoci.

Autorka naplnila své předem stanovené cíle jen z části, neboť proniknout do této nesmírně závažné problematiky je velmi obtížné a sehnat kvalitní informace ještě těžší. Autorce se povedlo získat přehled o rizikových lokalitách pro Plzeňský kraj, zjistit genderové a přibližné věkové zastoupení prostituujících osob a jejich etiologické faktory včetně kriminálních a vztahových průníků společensky škodlivého negativního jevu.

Cíl, který nebyl naplněn je přesný výskyt dětské prostituce v číslech, neboť dle empirické části z rozhovorů přesné informace nejsou k dispozici, kvůli velké latenci a přemístění prostituce z ulic do privátních bytů.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. ČÍRTKOVÁ, Ludmila. *Forenzní psychologie*. 3. vyd. Plzeň: Vyd. a nakl. Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-461-9.
2. DUNOVSKÝ, J.; MITLÖHNER, M.; HEJČ, K. a HANUŠOVÁ – TLAČILOVÁ, J. *Problematika dětských práv a komerčního sexuálního zneužívání dětí u nás a ve světě*. Praha: Grada Publishing, 2005. ISBN 80-247-1201-6.
3. CHMELÍK, J. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ASBN 80-7178-739-6.
4. KOVÁŘ, Petr a KOLEKTIV. *Sexuální agrese: znásilnění z pohledu medicíny a práva*. Maxdorf, 2008. ISBN 978-80-7345-161-5.
5. KUČHTA, J., VÁLKOVÁ, H. a kol.: *Základy kriminologie a trestní politiky*. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2005. ISBN 978-80-7400-732-3.
6. MATOUŠEK, Oldřich. *Metody a řízení sociální práce*. 164. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0213-4.
7. MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7376-320-8.
8. RINGDAL, Nils Johan. *Nejtěžší povolání světa – kapitoly z dějin prostituce*. 12. Brno: Doplněk, 2000. ISBN 80-7239-046-5.
9. SOCHŮREK, Jan. *Vybrané kapitoly ze sociální patologie: Úvod do sociální patologie, sociálně patologické skupiny*. I. díl. 2001. ISBN 80-7083-494-3.
10. VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 1. vyd. Havlíčkův Brod: Grada Publishing, a.s., 2005. ISBN 80-247-1138-9.
11. VANÍČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2. doplněné vydání. Praha: Garda Publishing, 2007. ISBN 978-80-247-2218-4.
12. VANÍČKOVÁ, Eva. *Interpersonální násilí na dětech*. 1. vyd. Praha: Úřad vlády ČR – vládní kampaň Stop násilí na dětech, 2009. ISBN 978-80-7440-001-8.
13. VANÍČKOVÁ, Eva. *Sexuální násilí na dětech*. Praha: Portál, 1999. ISBN 80-7178-286-6.
14. WEISS, Petr a kolektiv. *Sexuální zneužívání dětí*. Praha: Garda Publishing, 2005. ISBN 80-247-0929-5.
15. WEISS, Petr a kolektiv. *Sexuální zneužívání – pachatelé a oběti*. Praha: Grada Publishing, 2000. ISBN 80-7169-795-8.

Elektronické zdroje

1. Český statistický úřad: *Počet obyvatel v obcích – k 1. 1. 2023*. Praha. 23. května 2023. Dostupné online. [cit. 2024-02-09]
2. INFORMAČNÍ CENTRUM OSN. *Deklarace práv dítěte*. Online. In: 1959, ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/publikace/deklarace-prav-ditete>. [cit. 2024-04-07].
3. JEŽKOVÁ, Zuzana a MACHKOVÁ, Alexandra. Mýty a fakta o sexuálním zneužívání dětí. Online. *Šance dětem*. 2012. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/myty-fakta-o-sexualnim-zneuzivani-deti>. [cit. 2024-02-08].
4. KOLEKTIV AUTORŮ Z PONTON, Z.S. *Sex a sexování s někým pod 15 let*. Online. 2024. Dostupné z: <https://www.bezpecnaplzen.eu/prevence/jak-si-nezkazit-zivot/sex-a-sexovani-s-nekym-pod-15-let/sex-a-sexovani-s-nekym-pod-15-let.aspx>. [cit. 2024-02-08].
5. MILFAIT, René. *Komerční sexuální zneužívání dětí a dospívajících v číslech*. Online. 2023. ISBN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/komercni-sexualni-zneuzivani-deti-dospivajicich-v-cislech>. [cit. 2024-03-10].
6. MILFAIT, René. Obchod s dětmi do sexuálního průmyslu. Online. *Šance dětem*. 2015, s. 1. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/obchod-s-detmi-do-sexualniho-prumyslu>. [cit. 2024-02-27].
7. MILFAIT, René. *Prostituce dětí a dětská pornografie*. Online. 2015. ISBN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/prostituce-deti-detska-pornografie>. [cit. 2024-06-18].
8. MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ ČR. *ÚMLUVA O PRÁVECH DÍTĚTE A SOUVISEJÍCÍ DOKUMENTY*. Online. 2016. ISBN 978-80-7421-120-1. Dostupné z: <https://vlada.gov.cz/assets/ppov/rlp/vybory/pro-prava-ditete/Preklady-dokumentu-OSN.pdf>. [cit. 2024-02-27].
9. NEŠPOR, Zdeněk. *Sociologická encyklopedie*. Online. 2017. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2017. ISBN 978-80-7330-308-2. Dostupné z: <https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Prostituce>. [cit. 2024-04-18].
10. POLICIE ČR: *Pomoc obětem TČ – pohlavní zneužití*. Online. 2024. Dostupné z: <https://www.policie.cz/clanek/pomoc-obetem-tc-pohlavni-zneuziti.aspx>. [cit. 2024-02-08].
11. Slovník pojmů. Online. *Viktimizace*. ISSN 1805-8876. Dostupné z: <https://sancedetem.cz/slovník/viktimizace>. [cit. 2024-03-18].

12. *Základní informace o kraji*. Online. Plzeňský kraj. Dostupné z: <https://www.plzensky-kraj.cz/plzensky-kraj>. [cit. 2024-06-18].

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §126
2. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §168
3. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §192
4. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §193
5. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění pozdějších předpisů*, §196
6. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., *trestní zákoník ve znění do 1. července 1990*, §203
7. Sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. 104/1991 Sb., o sjednání Úmluvy o právech dítěte

Seznam zkratk

Aj – a jiné

Apod – a podobně

Atd – a tak dále

HDP – hrubý domácí produkt

OPL – omamné psychotropní látky

OSPOD – orgán sociálně-právní ochrany dětí

SKPV – Útvary Služby kriminální policie a vyšetřování

TZ – trestní zákoník